Koviloor Digital Library

காஞ்சி முனிவரின்
ஸ்ரீ காமாக்ஷி வழிபாடு

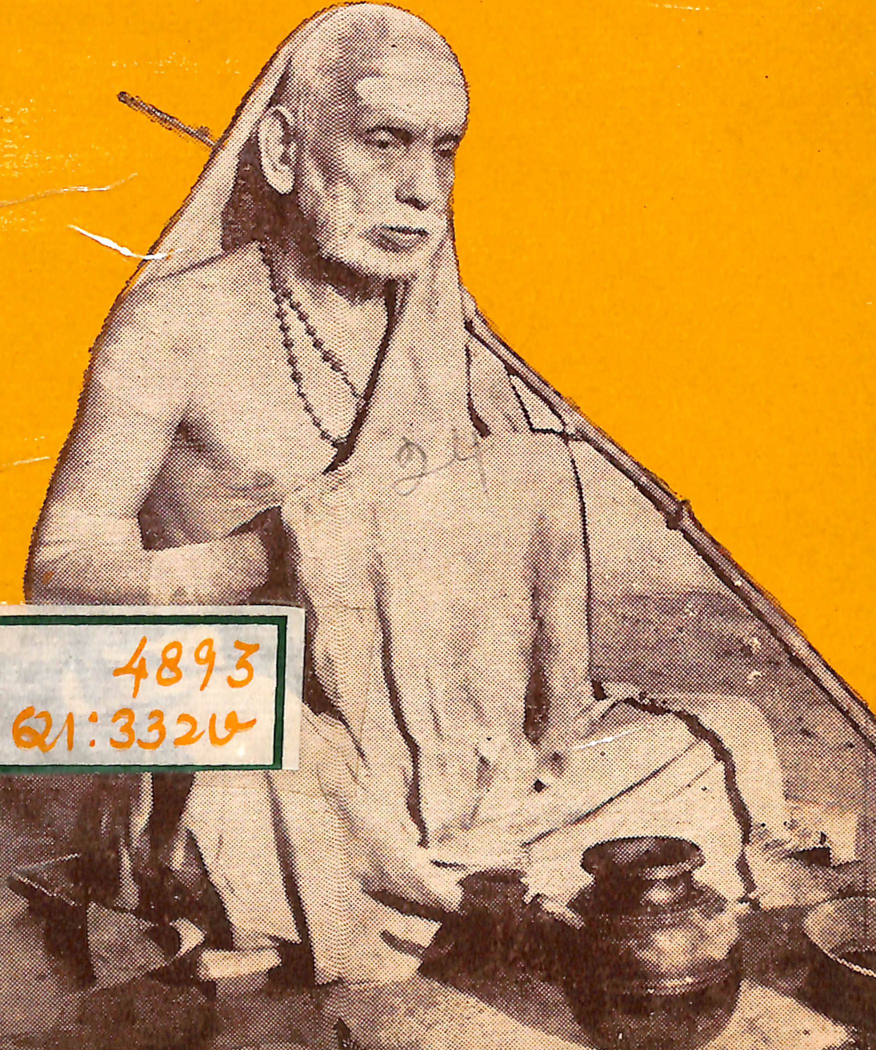

4893
வ: 332 ம

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library
4-5

காஞ்சி முனிவரின் ஸ்ரீ காமாக்ஷி வழிபாடு

(ஸ்ரீ காமாக்ஷி அம்மன் மகிமைகள், வரலாறு, வழிபாடு, தியானம், ஞானம் போன்ற பலவற்றைப் பற்றி ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதி சங்கராசார்ய பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள் அருளியுள்ள அருளுரைகளின் அருமையான தொகுப்பு.)

தொகுப்பாசிரியர் :
அம்மன் சத்தியநாதன்

கோவிலூர் ஆண்டவர் நூலகம், கோவிலூர்
A. No. 4893
வ: 33ஆ

அம்மன் பதிப்பகம்
சிறந்த நூல் வெளியிடுவோர்
39, V. M. தெரு,
இராயப்பேட்டை : : சென்னை—600 014.

Koviloor Digital Library

'காஞ்சி முனிவரின் ஸ்ரீ காமாக்ஷி வழிபாடு'
முதற் பதிப்பு : டிசம்பர் 1984.
உரிமை ஆசிரியருக்கே!
விலை. ரூ. 5-00

அனுதினமும் படியுங்கள்...

ஆன்மிகத் துறையில் என்னை ஆழமாகக் காலூன்ற வைத்தவள் ஸ்ரீ காமாக்ஷி. அமைதியில்லாத சிக்கலான என் வாழ்வை ஏற்றமுடன் மாற்றி வைத்து நல்ல நல்ல அனுபவங் களையும், ஆத்ம திருப்தியையும் அளித்து ஆதரவோடு தனது பரிபூர்ண கருணையினால் என்னையும் அணைத்துக் கொண்டவள் காமாக்ஷி.

மாங்காடு காமாக்ஷி—மந்த்ராலய மஹான்—காஞ்சி முனிவர்—காஞ்சி காமாக்ஷி—இந்த சங்கிலித் தொடரான தியான வழிபாடுதான் எனக்கு ஆறுதலைக் கொடுத்து அழகான வாழ்க்கை முறையினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. மனத்தினை ஒருநிலைப் படுத்தி, கவனங்களை ஒருமுகப் படுத்தி, அதை இறைவன் பால் செலுத்தி தியானத்தை மேற் கொள்வது தான் உயர்ந்த வழிபாடு.

அந்த வழிபாட்டை - ஸ்ரீ காமாக்ஷி வழிபாட்டை அனைவருக்கும் ஏற்படுத்தி எல்லோர் வாழ்விலும் சுபிட்சத் தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கில் 'காஞ்சி முனிவரின் ஸ்ரீ காமாக்ஷி வழிபாடு' எனும் நூலினை அநேக இடங்களிலிருந்து சிரமப்பட்டுத் தொகுத்து உங்களுக்கு அளிக்கிறேன்.

இதோ அடுத்த பக்கத்திலிருந்தே காஞ்சி முனிவர் உங்களோடு பேசுகிறார். அவரின் அருளுரைகள் அனைத்தை யும் பக்தி சிரத்தையோடு படியுங்கள் அப்போது உங்கள் மனம் ஸ்ரீ காமாக்ஷி அம்மனுடன் ஐக்கியமாகி விடும். மனம் ஒருநிலைப் பட்டால் அதைவிட சிறந்த வழிபாடு வேறில்லை. ஆதலால் அனுதினமும் இந்த நூலைப் படியுங்கள். அம்ம னுடன் ஐக்கியமாகுங்கள். சகல செள பாக்யங்களையும் பெற்று சந்தோஷமான வாழ்க்கையைநிச்சயம் அடைவீர்கள்.

அன்புடன்.

அம்மன் சத்தியநாதன்

அச்சிட்டோர் : வீரபத்திரர் அச்சகம், சென்னை-600005.

Koviloor Digital Library

லக்ஷ்மி கடாக்ஷம், ஸரஸ்வதி கடாக்ஷம், அழகு, ஆயுள் அனைத்தையும் கொடுப்பவள் "காமாக்ஷி"

அம்பாளை உபாசிப்பதே ஜன்மா எடுத்ததன் பெரிய பலன். அன்பு மயமான அம்பிகையைத் தியானிப்பதைவிடப் பேரானந்தம் எதுவும் இல்லை. பெரிய சித்தாந்தங்கள், மதங்கள் எல்லாம் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இவை எல்லாவற்றுக்கும் முடிவாகக் கிடைக்கிற பெரிய பலன் அம்பாளைத் தியானிப்பதால் லகுவாகக் கிட்டி விடுகிறது.

"அம்மா! நான் எத்தனையோ தோஷம் உள்ளவன். என்றாலும் உன்னை நம்பி விட்டேன். நீ கடாக்ஷித்து விட்டால் எத்தனை தோஷமானாலும் தூர ஓடிவிடும். நான் எப்படி இருக்க வேணுமோ அந்த மாதிரியாக இருக்கும் படியாக நீயே பண்ணம்மா" என்று அவளிடம் நம்மை ஓயாமல் ஒப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாலே போதும்—அதைவிடப் பெரிய மதமோ, சித்தாந்தமோ, அநுஷ்டானமோ இல்லை. எல்லாம் அவள் சித்தப்படி ஆகட்டும் என்று விட்டுவிட்டு, நாம் பஞ்சு மாதிரி மனசில் எந்தக் கனமும் இல்லாமல் லேசாகி விட்டால் அதைவிடப் பேரானந்தம் இல்லை.

அம்பாளை உபாஸிப்பதற்கு வேறு பலன் எதுவும் வேண்டாம். அதுவே அதற்குப் பலன். ஆனாலும் இந்த லோகத்தின் மாயையில் நாம் எல்லோரும் நன்றாகச் சிக்கிக் கொண்டிருப்பதால், 'நான்' என்பதைவிட்டு, அவளை அவளுக்காகவே உபாசிக்கிற ஆனந்தம் நமக்கு ஆரம்ப தசையில் புரிய மாட்டேன் என்கிறது. நமக்கு என்று எதெதையோ

Koviloor Digital Library

எதிர்பார்த்து, அதை எல்லாம் அவள் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு, அதற்காக அவளை உபாசிக்கத் தொடங்குகிறோம். இந்த நிலையில் அவளும்கூட நம்மை விட்டுப் பிடிக்கிற மாதிரி, நம் பிரார்த்தனைகளை நிறைவேற்றி வைக்கிறாள். தர்மத்துக்கு விரோதமாக இல்லாத வரையில் நாம் செய்கிற பிரார்த்தனைகளுக்குச் செவி சாய்க்கிறாள்.

மநுஷ்ய ஸ்வபாவம் ஆசார்யாளுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அம்பாள் உபாஸனையால் ஜனன நிவிருத்தி கிடைக்கும், மோக்ஷம் கிடைக்கும் என்று சொன்னால் எடுத்த எடுப்பில் யாரும் அதில் ஈடுபடமாட்டார்கள் என்பது ஆசார்யாளுக் குத் தெரியும். அதனால் அம்பாளை உபாசிப்பதன் பலன் இன்னின்ன என்று 'ஸௌந்தர்ய லஹரி'யில் சொல்கிறபோது முதலில் படிப்பு, செல்வம், அழகு முதலியன கிடைக்கும் என்கிறார்.

'ஸரஸ்வத்யா லக்ஷ்ம்யா' என்று ஆரம்பிக்கிற சுலோகத்தில் அம்பிகையை ஆராதிப்பதால் கிடைக்கிற பலன்களை வரிசையாகச் சொல்கிறார்.

இதில் விசேஷம் என்னவென்றால், சாதாரணமாக ஒவ்வொரு ஸ்துதியின் முடிவிலும் கவி, 'இந்த ஸ்தோத்திரத் தைச் சொல்வதால் இப்படிப்பட்ட பலன்கள் கிடைக்கும்' என்று சொல்வது ஒரு மரபு—இதை 'பலச்ருதி' என்பார்கள். அதாவது அந்த ஸ்தோத்திரத்தின் சக்தியாலேயே அந்தப் பலன்கள் கிடைக்கும் என்று தொனிக்கிற மாதிரி இருக்கும். 'இதைப் பாராயணம் செய்வதால்' 'இதையே படிப்பதால்' என்று திரும்பத் திரும்ப ஸ்தோத்திர கர்த்தா நூலைச் சிலாகித்துச் சொல்வார். ஆனால் துளிக்கூட அஹம்பாவமே இல்லாத ஆசார்யாளோ, 'ஸௌந்தரிய லஹரி பாராயணத் துக்கு இது பலன்' என்று சொல்லாமல் "அம்மா உன்னைப் பூஜிப்பவனுக்கு நீ இப்படியாகப்பட்ட அநுக்கிரஹங்களைச் செய்கிறாய்" என்றே சொல்கிறார்.

Koviloor Digital Library

முதல் பலனாக சரஸ்வதீ கடாக்ஷம் கிடைக்கும் என்கிறார். அதாவது நல்ல கல்வி, உண்மையான கல்வியின் பயனாக நல்ல குணம் கிடைக்கும் என்கிறார். பிறகு, லக்ஷ்மீ கடாக்ஷம் கிடைக்கும் என்கிறார். அதாவது நிறைய சம்பத்து கிடைக்கும் என்கிறார்,

பொதுவாக யாரும் பணத்தை விரும்புகிற மாதிரி குணத்தை விரும்பிப் பிரார்த்திப்பதில்லை! ஆனால் குணம் இல்லாத இடத்தில் பணம் இருந்து என்ன பிரயோஜனம்? நாம் பணத்தை விரும்பியே உபாஸித்தாலும்கூட அம்பாளே, 'இந்தப் பிள்ளை அசட்டுத்தனமாகப் பிரார்த்தனை பண்ணுகிறது. விவேகம் ஏற்படுகிறதற்கு முன்பு அர்த்தத்தை (அதாவது சம்பத்தை)க் கொடுத்தால் அது அனர்த்தமே ஆகும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பணம் தருகிறோமோ அத்தனைக் கத்தனை பாபத்தையே விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்வான். எனவே பணத்தை எப்படி தர்ம மார்க்கத்தில் பிரயோஜனப்படுத்துவது என்கிற விவேகத்தை முதலில் தந்து, பிறகு தனத்தைத் தரலாம்' என்று எண்ணுகிறாள்,

குழந்தை பக்ஷணம் கேட்டால் அதைச் செய்து கொடுக்கிற தாயார் பிற்பாடு அதனால் கெடுதல் ஏற்படாமல் விளக்கெண்ணெய் தருகிறாள், அம்பாளோ அவளுடைய குழந்தைகள் விரும்புகிற பொருளைக் கொடுப்பதற்கு முன்னாடியே சித்தத்தில் கழிவடைகள் சேராமல் விவேகம் என்கிற விளக்கெண்ணெயைத் தருகிறாள்.

சரஸ்வதீ கடாட்சத்தைத் தந்து அப்புறம் லக்ஷ்மீ கடாட்சத்தைத் தருகிறாள். தைத்திரியோபநிஷத்திலும் இப்படியேதான், முதலில், "மேதை (நல்ல புத்தி)யைக் கொடு" என்று சொல்லி. அப்புறம் "ஸ்ரீயை (செல்வத்தை)க் கொடு" என்று சொல்லியிருக்கிறது, இதற்கு ஸ்ரீ ஆசார்யாள் பாஷ்யம் செய்யும்போது, "மேதையில்லாதவனுக்கு ஸ்ரீயைத் தந்தால் அனர்த்தம்தான் உண்டாகும். என்கிறார். 'பஜகோவிந்த'த்திலும் 'அர்த்தம் அனர்த்தம்' என்கிறார்.

Koviloor Digital Library

அம்பாளை உபாசிப்பவர்கள் தனியாக லட்சுமி, சரஸ்வதி இருவரையும் உபாசிக்க வேண்டும் என்பதேயில்லை, அவர்கள் இரண்டு பேரும் இவளுக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் சாமரம் வீசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியே லலிதா சஹஸ்ர நாமத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. (ஸ சாமர ரமா வாணீ சவ்ய தக்ஷிண சேவிதா.) சகல சக்திக்கும் ஆதாரமான பராசக்தியை உபாசித்தால் இவளே சரஸ்வதியையும் லட்சுமியையும் கடாக்ஷிக்கச் செய்கிறாள். காமாட்சிக்கு சரஸ்வதியும் லட்சுமியுமே இரண்டு கண்கள். 'க' என்று பிரம்மாவுக்குப் பேர்— 'சிவ' பத்தினி சிவா என்பது போல் 'க'வின் பத்தினியான சரஸ்வதிதான் கா. 'மா' என்றால் மகாலட்சுமி, 'மா—தவன்' என்றால் லட்சுமிபதி. 'கா' வையும் 'மா' வையும் தன் அக்ஷங்களாக (கண்களாக)க் கொண்டவள் எவளோ அவளே "காமாக்ஷி".

சரஸ்வதி கடாட்சம், லட்சுமி கடாட்சம் இரண்டும் அம்பாள் அநுக்கிரகத்தால் கிடைக்கும் என்றேன். இந்த இரண்டையும் பற்றி மநுஷ்ய ஸ்வபாவம் ரொம்பவும் விசித்திரமாக இருக்கிறது. எல்லாரும் தங்களுக்கு ரொம்பவும் சரஸ்வதி கடாட்சம், அதாவது புத்திசாலித்தனம் இருப்பதாகவே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களை மகாபுத்திசாலிகளாகவே வெளியிலே காட்டிக் கொள்ளப் பிரியப்படுகிறார்கள்.

ஆனால் நல்ல புத்தி வேண்டும் என்று அதற்காகத் தாபத்தோடு யாரும் பிரார்த்திப்பதாகத் தெரியவில்லை, பொதுவாகப் புத்திசாலித்தனம் என்பது சாமர்த்தியம் என்றுதான் நினைக்கப்படுகிறது. ஞானமும் விவேகமும்தான் உண்மையான புத்திமானின் லக்ஷணங்கள். இவற்றுக்கு யாரும் ஆசைப்படுவதில்லை. 'நமக்கு நிறைய சாமர்த்தியமும், சாதுர்யமும் இருக்கின்றன. அதாவது யாரையும் ஏமாற்றி விடலாம்' என்று அவரவரும் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டு, இந்தப் 'புத்திசாலித்தன'த் தோடு நின்றுவிடுகிறோம்.

Koviloor Digital Library

ஆனல் லட்சுமி கடாட்சம் மட்டும் எவ்வளவு இருந்தாலும் நமக்குப் போத மாட்டேன் என்கிறது. மண்டுவாக இருந்தாலும் கூடத் தன்னைப் புத்திசாலியாகக் காட்டிக் கொள்வதற்கு நேர்மாருக, நமக்கு எத்தனை சம்பத்து இருந்தாலும் அது வெளியில் தெரியக் கூடாது என்று ஏழை வேஷம்தான் போடுகிறோம். ஒருத்தனைப் பற்றி யாராவது 'எத்தனை புத்திசாலி' என்று பேசினல் சந்தோஷப்படுகிருன். ஆனல் ஒருத்தன் பாங்கியில் லட்ச லட்சமாகப் பணம் போட்டிருக்கிருன் என்று யாராவது சொன்னல், அவனுக்குக் கோபம்தான் வருகிறது. தங்களுக்கு இருக்கிற செல்வம் போதாது என்று நினைப்பதால்தான் இவர்களுக்கு அதைப் பற்றிச் சொன்னலே கோபம் வருகிறது.

அதிருப்திதான் தரித்திரம், திருப்திதான் சம்பத்து. ஆகையால் நாம் நிஜமான புத்திசாலிகளானல் பணமில்லாத தரித்திரர்களாக இருந்தாலும் கூட, அப்படிச் சொல்லிக் கொள்ளாமல், மனசால் நிறைந்து, திருப்தியால் பணக்காரர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கலாம். தரித்திரம் என்று சொல்லிக் கொண்டால்தான் நமக்கு யார் பணம் கொடுக்கிருர்கள்? சொல்லிக் கொள்ளாமலேதான் பணக்காரரை விடத் திருப்தியாக இருப்போமே!

புத்தி, செல்வம், இவற்றோடு ஒவ்வொருத்தருக்கும் அழகாக இருக்க வேண்டும் என்கிற ஆசை இருக்கிறது. தான் புத்திசாலி என்பதைப் போல. எல்லோரையும் விடத் தானே அழகு என்கிற எண்ணம் நம் ஒவ்வொருத்தருக்கும் இருக்கிறது. இதற்குத்தான் அலங்காரம் எல்லாம் பிரமாதமாகச் செய்து கொள்கிறோம். தினத்துக்குத் தினம் ஃபாஷன்கள் மாறிக் கொண்டேயிருப்பதெல்லாம் நம் அழகைப் பிரகடனம் பண்ணிக்கொள்ளத்தான்.

பரம கருணமூர்த்தியான அம்பாள், கேவலம் ரக்த—மாம்ச சம்பந்தமான இந்தச் சரீர அழகை விரும்புகிறவர்

Koviloor Digital Library

களுக்கு அதைக் கூடப் பூரணமாகக் கொடுத்து அநுக்கிரகிக்கிறாள். ''ஸரஸ்வத்யா லக்ஷ்ம்யா'' என்கிற ஸௌந்தர்ய லஹரி சுலோகத்தில் ஆசாரியாள் இதையும் சொல்கிறார். ''அம்பாளை உபாசிக்கிறவனுக்கு பிரம்மாவே அசூயைப் படுகிற அளவுக்கு சரஸ்வதியின் அநுக்கிரகம் உண்டாகிவிடும்; மகாவிஷ்ணு பொறாமைப்படுகிற அளவுக்கு மகாலட்சுமியின் அநுக்கிரகம் கிடைத்து விடும். இவனைப் பார்த்து 'மன்மதன் தானோ?' என்று ரதியே சந்தேகப்படுகிற மாதிரி லாவண்யம் உண்டாகிவிடும்'' என்கிறார்.

இத்தனையும் இருந்து தீர்க்காயுசு இல்லை என்றால் என்ன பிரயோஜனம்? அம்பாள் சிரஞ்ஜீவித்துவமும் தருவாள் என்கிறார்.

'இதற்கு மேல் வேறென்ன வேண்டும்?' என்று தோன்றலாம். பணம், புத்தி, ஆயுள், அழகு ஆகிய சிற்றின்பங்களுக்குத் தவித்த மனசில் இவற்றின் கட்டுக்களே வேண்டாம் என்கிற வைராக்கியம் உண்டானால் அப்புறம் பேரின்ப மயமாவதற்கான ஸாதனைகளில் இறங்கி, முடிவில் அம்பாள் அருளால் பேரின்பமாகவே ஆகலாம். அதைவிடப் பெரிய பலன் வேறில்லை. முடிந்த முடிவாக அம்பாள், பக்தனை இந்தப் பரமானந்த ரஸத்தில் திளைத்துக் கொண்டிருக்குமாறு அநுக்கிரஹம் செய்கிறாள் என்று ஆசார்யாள் முடிக்கிறார்,

Koviloor Digital Library

காஞ்சி முனிவரின்
ஸ்ரீ காமாக்ஷி வழிபாடு!

அம்பிகையை மாயை, மாயை என்றே பொதுவாகச் சொல்வார்கள். நாம் உண்டாக்கிக் கொள்ளும் கஷ்டங்களுக்கும் துக்கங்களுக்கும் காரணம் நம்முடைய இந்திரியங்களும், மனசும்தான். இந்திரிய சுகங்களின் வழியிலேயே மனத்தைச் செலுத்தி நம்முடைய ஸ்வபாவமான ஆத்ம சுகத்தை மறந்திருக்கிறோம். ஐம்புலன்களும் மனசும் நம்மை ஆட்டிப் படைக்கின்றன. இவற்றைச் செய்தவள் மாயை. அவளே இவற்றைச் சுத்தப்படுத்தி, இந்திரிய விவகாரங்களிலிருந்தும், மனசின் ஓயாத சஞ்சலங்களிலிருந்தும் ஜீவனை விடுவிப்பதற்காக சாக்ஷாத் ''காமாக்ஷி''யாகவே வருகிறாள்.

ஃ ஃ ஃ

நாலு கைகளில் கரும்பு வில், புஷ்ப பாணம், பாசம், அங்குசம் இவற்றைத் தரித்துக்கொண்டு, நிறமே இல்லாத பிரம்மத்திலிருந்து செவேல் என்ற பரம கருணையின் நிறத்தோடு, உதயசூரியன் மாதிரி மாதுளம் பூ மாதிரி, குங்குமப்பூ மாதிரி, செம்பருத்தி மாதிரி, காமேசுவரியான காமாக்ஷி அநுக்கிரக நிமித்தம் தோன்றியிருக்கிறாள். 'காமாக்ஷி' என்றாலே

Koviloor Digital Library

நம் ஆசைகளைத் தன் கடாக்ஷத்தால் நிறைவேற்று பவள் என்றும் ஓர் அர்த்தமாகும்.

ஃ ஃ ஃ

அன்பு, கருணை இவற்றைச் சிவப்பாகவே சொல்வது வழக்கம். ராகம் (அன்பு) — அநுராகம் என்பதிலிருந்தே ரக்தம்(ரத்தம்) என்ற பதம் வந்தது. தமிழிலும் மனச் செம்மை, செவ்விய உள்ளம் என்றெல்லாம் சொல்கிறோம். இதுவே காமாக்ஷியின் சிவப்பு, கருணையின் வர்ணம்.

ஃ ஃ ஃ

நம்முடைய மனோவிருத்தியும், இந்திரிய விகாரங்களும் அடங்குவதற்கே பராசக்தியானவள் காமாக்ஷியாகி கரும்பு வில்லும் மலர்ப் பாணமும் தாங்கி வந்திருக்கிருள்.

காமாக்ஷியின் நாலு கைகளில் ஒன்றில் ஒரு வில்லும், இன்னொன்றில் ஐந்து அம்புகளும் இருக்கும் அந்த வில் கரும்பினுல் ஆனது. அம்புகள் புஷ்பங்களால் ஆனவை. சாதாரணமாகக் கெட்டியான இரும்பினுல் வில் அமைந்திருக்கும்; இங்கோ மதுரமான கரும்பு அம்பாளுக்கு வில்லாக இருக்கிறது. கூரான அம்புகளுக்குப் பதில் மிகவும் மிருதுவான மலர்களை பாணங்களாக வைத்திருக்கிருள். அந்தக் கரும்பு வில்' மனஸ் என்ற தத்துவத்தைக் குறிப்பதாகும். மதுரமான மனம் படைத்த அம்பாள் நம் மனங்களையெல்லாம் இந்த வில்லைக் காட்டி வசப்படுத்திக்கொண்டு விடுகிருள். அவளுடைய ஐந்து

Koviloor Digital Library

புஷ்ப பாணங்களும் நம் ஐம்புலன்களை ஆகர்ஷித்துச் செயலற்றுப்போகும்படி செய்வதற்காக ஏற்பட்டவை.

மீதி இரண்டு கைகளில் பாசமும், அங்குசமும் வைத்திருக்கிருள். பாசமானது நம் பாசங்களை, ஆசையை நீக்கி அவளோடு நம்மைக் கட்டிப் போடுகிற கயிறு. அங்குசம், நாம் துவேஷத்தில் கோபிக்கிற போது நம்மைக் குத்தி அடக்குவதற்காக. ஃபிஸிக்ஸில் பிரபஞ்ச இயக்கங்களின் அடிப்படைத் தத்வங்களாகச் சொல்கிற கவர்ச்சி, விலக்கல் (attraction & repulsion) என்பனதான் மநுஷ்யவாழ்வில் முறையே ஆசையும் துவேஷமும் ஆகின்றன. இவற்றை அடக்கி நம்மை ஸம்ஸாரத்திலிருந்து மீட்கவே அம்பாள் காமாக்ஷியாகி பாசாங்குசங்களைத் தரித்திருக்கிருள்.

ஃ ஃ ஃ

நமக்கு அஞ்ஞானம் இருக்கிறது. எல்லாவற்றிலும் அஞ்ஞானம் இருக்கிறது. நாம் எந்தக் காரியம் பண்ணவேண்டும் என்று அறிந்து கொண்டிருக்கிருேமோ அதைப் பண்ணாமல், எதைப் பண்ணக் கூடாது என்று தெரிந்து கொண்டிருக்கிருேமோ அதைச் செய்கிருேம். இது அஞ்ஞானத்தால் உண்டாவது. அஞ்ஞானம் என்பதே வியாதிக்குச் சமானம். இந்த வியாதிக்கு மருந்து ஞானந்தான். அந்த ஞானப்பாலை நமக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணுகிறவள் ஜகன்மாதா.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

நாம் மனசில் என்ன என்னவோ நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நம் பிரயத்தனம் இல்லாமலே எவ்வளவோ நினைப்புகள், நல்லது கெட்டது எல்லாம், க்ஷணத்துக்கு க்ஷணம் நம் மனசில் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாம் இப்படி எல்லாம் நினைக்கக்கூடாது என்று சில சமயம் நினைக்கிறோம். ஆனால் மறுபடியும் அதையே நினைக்கிறோம். இப்படி வேண்டாத எண்ணங்கள் வருவதைக் காட்டிலும், குழந்தைகளுக்கு எப்படித் தாயார் நினைவே இருக்குமோ, பசிஎடுத்தால் தாயாரிடம் பால் சாப்பிட வேண்டுமென்ற நினைவு எப்படி வந்துவிடுமோ, அப்படி நாம் ஜகன்மாதாவை நினைத்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்.

❖ ❖ ❖

உலகத்திலுள்ள தாய் நம்முடைய பசியைத் தீர்த்துவிடுவாள். தப்புப் பண்ணினால், ''அதைப் பண்ணாதே அப்பா, இதைப் பண்ணாதே அப்பா'' என்று நல்லது சொல்வாள். தப்புப் பண்ணாமல் இருக்கும் அறிவைத் தரமாட்டாள். ஆனால் ஞானம் என்கிற பாலைக்கொடுத்து நம்முடைய அஞ் ஞானத்தை நிவர்த்தி செய்கிறவள் ஜகன்மாதாதான் அம்பாளுடைய கிருபையினால்தான் நமக்கு அஞ் ஞானம் நிவர்த்தியாகும். அவளையே தியானம் பண்ணினால் அஞ்ஞானம் போகும்.

❖ ❖ ❖

காமாட்சியின் கடாட்சம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க ஒரு வழி உண்டு. தூக்கத்தில்

Koviloor Digital Library

ஸ்வப்னம் வரும்போது அவளைத் தியானம் செய்து கொண்டிருப்பது போல் வருகிறதா என்று பார்க்கலாம். இல்லை, திருடனுக்குப் பயந்து அழுவது போலவோ, காமத்தால் இன்புறுவது போலவோ ஸ்வப்னம் வருகிறதா என்பதையும் பார்த்துக் கொள்ளலாம். வெளிப்படையாகத் தியானம் பண்ணுவதுபோல ஏமாற்றுகிறவர்களுக்கு ஸ்வப்னத்தில் திருடன்தான் வருவான். காமத்தைத்தான் ஸ்வப்னம் காட்டும். நிஜமான பக்தியாக இருந்தால் ஸ்வப்னத்தில் பகவந்நாமாவை ஜபிப்பதுபோல இருக்கும், தரிசனம் செய்வதுபோல வரும். அப்போது கொஞ்சம் திருப்தி அடையலாம். இப்படித் தினமும் நம்முடைய பக்தியை ஸ்வப்னத்தில் சோதித்துக்கொள்ளலாம்.

ஃ ஃ ஃ

நம்மில் எத்தனை பேர் தினமும் ஜபம் பண்ணிக் கொண்டு வருகிறோம்? ஏதோ ஒரு சிலர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், புஸ்தக சாலையில் புஸ்தகத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருப்பதுபோல. நம்மிடம் அநுஷ்டானமில்லாத குறை வெகு நாள் முன்பே வந்துவிட்டது. வரவரக் குறைந்து வருகிறோம். இப்படிக் குறைந்து குறைந்து சில கோடி ஜனங்களுக்கு வந்து நிற்கிறது கணக்கு. இதர மதங்கள் பெருகுவதற்குக் காரணம்; இங்கே வருவதற்குக் காரணம்; நம்முடைய அநுஷ்டானக் குறைவே. எல்லாரும் அம்பாளைத் தியானம் பண்ணவேண்டும். எனக்கு முக்கியம் அம்பாள். அம்பாளுடைய

Koviloor Digital Library

சரணுரவிந்தத்தைத்தான் லோக க்ஷேமார்த்தம் தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். எல்லாரும் பண்ணவேண்டும்.

ஃ ஃ ஃ

அம்பாளைத் தியானிக்க முயன்று அதில் ஒரு முகமாக ஈடுபட முடியாதபோது நம் குறையெல்லாம் தெரிகிறது. அதுவும் ஒரு விதத்தில் நல்லதுதான். ''இந்தக் குறைகளைப் போக்கம்மா'' என்று அவளிடம் பிரார்த்தித்துக்கொள்ள முடிகிறது. என்னிடம் எப்போதெல்லாம் தோஷம் தோன்றுகிறதோ அப்போதெல்லாம் அம்பாளிடம் முறையிட்டு அந்த தோஷம் இனியாவது இல்லாமலிருக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஃ ஃ ஃ

மனிதனுக்குப் பலவிதமான இச்சைகள், பாசங்கள், ஆசைகள். தன் இச்சையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கிருன் அதில் பூரித்துப் போகிருன். ஆனுல் இது சாசுவதமான பூர்த்தியா, பூரிப்பா என்ருல் இல்லவே இல்லை. இன்னேர் இச்சை, அப்புறமும் இன்னென்று என்று பிரவாகமாக வந்து கொண்டே இருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்த ஓயாத அலைச்சலுக்கு நடுவில் அவ்வப்போது இப்படியொரு பூரிப்புப் பெறுகிருன். இது ஒரு விதத்தில் அவளே செய்கிற ஏமாற்று வித்தை.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

துணி அழுக்கு இல்லாமல் இருந்தால் போதாது. உடம்பு அழுக்கு இல்லாமல் இருந்தால் போதாது. வீடு அழுக்கு இல்லாமல் இருந்தால் போதாது. நம் மனம் அழுக்கு இல்லாமல் ஆக வேண்டும். அதற்கு அம்பாளுடைய சரணாரவிந்தத் தியானந்தான் வழி. எப்போதும் அம்பிகையைத்தான் நாம் நமஸ்கரிக்க வேண்டும். அவளுடைய தியானத்தினுல்தான் சகல பாவங்களும் நிவர்த்தியாகும். சகல க்ஷேமங்களும் உண்டாகும்.

ஃ ஃ ஃ

காஞ்சீபுரத்தில் நான்கு ராஜ வீதிகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் மத்தியில் இருக்கிற காமாட்சி அம்பாளுக்கு நித்திய உத்ஸவம் நடக்கும். காஞ்சீபுரத்தில் கிட்டத்தட்ட 100 தேவாலயங்கள் இருக்கின்றன. எந்தத் தேவாலயத்தில் சுவாமி புறப்பட்டாலும் ஒரு மைல், இரண்டு மைல் இருந்தாலும் இங்கே வந்து அம்பாளைச் சுற்றியுள்ள நான்கு ராஜ வீதிகளையும் வலம் பண்ணிக் கொண்டுதான் திரும்ப அந்த மூர்த்திகள் அந்த அந்தக் கோவிலுக்குப் போவது வழக்கம்.

ஃ ஃ ஃ

வேதங்களுடைய தாத்பர்யம் அம்பாள். என்ன என்ன வேதங்களுடைய தாத்பர்யம் என்ருல் அது அத்வைதமான தத்துவம். அத்வைதம் என்ற தத்துவத்திற்கே மூலவர் அம்பாள் தான். அம்பாளுக்குச் சித் சக்தி, ஞான சொரூபிணி என்று

Koviloor Digital Library

பெயர். இந்தப் பரதேவதைதான் காஞ்சி மத்யத்தில் இருக்கிறாள். சகல வேதங்களுடைய பரம தாத்பர்யமாகவும், அத்வைத ஞான சொரூபமாகவும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

ஃ ஃ ஃ

பிரம்மமாகச் செயலற்று இருந்த வஸ்துவுக்கு லோகாநுக்கிரகம் என்ற பரம கருணை உதிப்பதைத் தான் 'காமாக்ஷி' என்று சொல்கிறோம். சுத்த ஸ்படிகஸங்காசமாக நிறமில்லாதிருந்த பிரம்மம், அப்போது சிவப்பு நிறத்தை அடைகிறது.

ஃ ஃ ஃ

அம்பாளைப் பற்றிய பல ஸ்தோத்திரங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் ஆதி சங்கர பகவத் பாதர்கள் செய்த 'ஸௌந்தர்ய லஹரியும், மூக கவி செய்த 'பஞ்சசதீ' யும் ஈடு இணை இல்லாமல் இருக்கின்றன. தேர்ந்த சைத்திரிகன் ஒருவன் அம்பாளின் ஸ்வரூபத்தை எழுதிக் காட்டுகிற மாதிரி, இவை அம்பிகையின் திவ்யவடிவத்தை அப்படியே நம் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்திவிடும்; அவளுடைய மகிமையில் நம் மனசு மூழ்கிக் கிடக்கும்படிச் செய்யும். கண்ணுக்கும் மனசுக்கும் எட்டாத பராசக்தியைக் கண்ணால் காணவும் மனசால் அநுபவிக்கவும் செய்கிற வாக்சக்தி ஸௌந்தர்ய லஹரிக்கும், மூக பஞ்ச சதிக்கும் உள்ளது. கம்பீரம் அத்தனையும் ஸௌந்தர்ய லஹரியில் அடங்கியிருக்கிறது. மிருதுத்தன்மை முழுவதும் மூக பஞ்ச சதீயில் உள்ளது.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

'மூகன்' என்றால் ஊமை என்று அர்த்தம். ஊமையாக இருந்த ஒரு பரம பக்தர் காஞ்சீபுரத்தில் குடிகொண்டுள்ள ஜகன்மாதா காமாக்ஷியின் கிருபா கடாக்ஷத்தையும் அவளுடைய தாம்பூல உச்சிஷ்டத்தையும் பெற்று உடனே அமிருத சாகரம் மாதிரி ஐந்நூறு ஸ்லோகங்களைப் பொழிந்து தள்ளிவிட்டார். அதைத்தான் 'முக பஞ்ச சதீ' என்கிறோம். 'பஞ்ச' என்றால் ஐந்து; 'சத' என்பது நூறு.

ஃ ஃ ஃ

தமோ குணத்துக்குக் கறுப்பை அடையாளமாகச் சொல்வார்கள். வேலை எல்லாம் செய்கிறோம். பிறகு அலுத்துப் போய்த் தூங்குகிறோம். தூக்கம் தமஸின் செயல். அங்கே ஒரே இருட்டு—கறுப்பு—தான் இருக்கிறது. ஆனாலும் இந்தத் தூக்கத்தில்தான் மனுஷ்யனுக்குக் கொஞ்சமேனும் சாந்தி இருக்கிறது. நாளெல்லாம் அலைந்து திரிந்து கஷ்டப்படுகிற ஜீவராசிகளுக்கு ஆறுதலாகப் பாரசக்தி அன்றன்றும் தூக்கத்தை வைத்துக் கொஞ்சம் அமைதி தருகிறாள்.

ஃ ஃ ஃ

காருண்ய மூர்த்தியான காமாக்ஷியைச் சிவப்பானவளாக மூகர் சொல்வதுதான் நியாயமாகப் படுகிறது. ராஜ ராஜேசுவரி, லலிதா மஹா திரிபுரசுந்தரி, ஸ்ரீவித்யா என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிற அம்பாளை மந்திர சாஸ்திரங்களும் செக்கச் சிவந்த ஜோதிப் பிரவாகமாகவே சொல்கின்றன. அந்த ஸ்ரீவித்யா அதிஷ்டான தேவதையின் ஸ்வரூப லக்ஷணங்

Koviloor Digital Library

களையே பூரணமாகக் கொண்டவள் காமாக்ஷி. எனவே பரம்பொருளின் கருணை வடிவான அவளைச் சிவப்பாகச் சொல்வதுதான் பொருத்தம்.

ஃ ஃ ஃ

நல்லதற்கெல்லாம் உற்பத்தி ஸ்தானமாக சம்பு ஒன்று இருக்கிறது. அது பரப்பிரம்ம வஸ்து. பரப்பிரம்மமாகச் செயலின்றி இருந்தால் போதாது என்று அது லோகத்துக்கு நல்லது செய்வதற்காக ஒரு ஸ்வரூபம் எடுக்கிறது. அதற்குத்தான் 'அம்பாள்' என்று பெயர். நிறமில்லாத சம்பு உலகைக் காக்கும் கருணையினுல் அருணவர்ணம் கொண்டு வெற்றியோடு பிரகாசிக்கிறது. ''ஜகத்த்ராதும் சம்போ: ஜயதி கருணு காசித் அருணு'' என்கிருர் ஸ்ரீ ஆசார்யாள். சூர்யோதயத்துக்கு முன்னுல் கிழக்கில் பரவுகிற பிரகாசக் சிவப்புதான் அருண நிறம். 'அருண நிறம் தான் கருணை நிறம். அதுவே அம்பிகையின் நிறம்' என்கிருர் ஆசாரியாள்.

ஃ ஃ ஃ

சிவாலயங்களில் முதலில் ஈச்வரனுக்கு நைவேத்யம் பண்ணிவிட்டு அப்புறம் அதையேதான் அவன் பிரஸாதமாக அம்பாள் முதலான மற்ற எல்லா தெய்வங்களுக்கும் நைவேத்யம் செய்வார்கள். மதுரையிலே மட்டும் மீனுக்ஷிக்கு முதலில் செய்து விட்டு அப்புறந்தான் சுந்தரேச்வரர் உள்பட மற்ற எல்லோருக்கும்! காஞ்சீபுரத்திலே நூற்றெட்டு சிவாலயங்கள் இருந்தபோதிலும் ஒன்றிலாவது அம்பாள் சந்நிதியில்லாமல், அந்தப் பராசக்தி எல்லா மூர்த்தி

Koviloor Digital Library

களுக்கும் மேற்பட்ட பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணியாக 'காமாக்ஷி' என்று தனிக் கோயிலில் வாசம் செய்கிருள். அங்கே அவளுக்கென்றே தயார் செய்கிற நைவேத்யம்தான் அவளுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்படுகிறது. ஏகாம்பரேச்வரர் நைவேத்யம் அவளுக்கு வருவதில்லே.

ஃ ஃ ஃ

காமாக்ஷி ஸகல கஷ்டத்தையும் நிவ்ருத்தி பண்ணிப் பரமானந்தத்தை அளிக்கிறவள். நமக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களுக்கு ஜ்யோதிஷ ரீதியில் நவக்கிரஹங்களேத்தானே காரணமாகச் சொல்கிருர்கள்? இந்த நவக்ரஹ பாதிப்பு எதுவும் அவள் பாதத்தை ஸ்மரிக்கிறவருக்கு ஏற்படாது என்று பொருள் படுமாறு "மூக பஞ்ச சதீ" யில் ச்லோகம் வார்த்தை விளேயாட்டுப் பண்ணியிருக்கிறது.

ஃ ஃ ஃ

வகிட்டிலே அம்பாள் குங்குமம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிருள். அதனுல்தான் அம்பாளுடைய சாந்நித்தியம் வேண்டும் என்கிறவர்கள் வகிட்டைக் கோணலும் மாணலுமாக எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். நேரே நடுவில் எடுத்துக் கொள்வார்கள். அங்கே குங்குமமும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதுதான் பதிவ்ரதா ஸ்திரீகளுக்குத் தெய்வ சாந்நித்யம் உள்ள இடம். ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் சாந்நித்தியம் உள்ள இடம் ஒவ்வொன்று இருக்கிறது. பசுமாட்டுக்குப் பின்னுலே இருக்கிறது. அதனுல் அதன் பின்னல் 'கோபூஜை'

Koviloor Digital Library

பண்ணுகிறோம். யானைக்கு மஸ்தகத்தில் இருக்கிறது. வில்வத்திலே பின் பக்கம். அங்கேதான் லக்ஷ்மி வாசம் செய்கிருள் என்று சொல்வார்கள். அதுபோலவே பதிவ்ரதா ஸ்திரீகளுக்குத் தெய்வ சாந்நித்தியம் உள்ள இடம் சீமந்தம். ஆகையால் அந்த இடத்தில் குங்குமம் இட்டுக் கொள்வது வழக்கம். அப்புறம் ஸௌபாக்யத்துக்காக, அலங்காரத்திற்காக, நெற்றியிலும் வைத்துக் கொள்வார்கள்.

ஃ ஃ ஃ

அம்பாள் சந்நிதியில் சரஸ்வதி வீணையை வாசித்துக்கொண்டிருந்தாள். அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த போது, அம்பிகை நிரம்ப ஆனந்த மடைந்து, அதில் லயித்துத் தலை அசைத்துக் கொண்டிருந்தாள். சரஸ்வதிக்கும் ஒரே ஆனந்தம். தன்னுடைய வீணுநாதம் அம்பிகையே தலை அசைத் துச் சந்தோஷப் படும்படியாக இருக்கிறது என்று அவள் சந்தோஷப் பட்டுக்கொண்டாள். அப்போது அம்பிகை சரஸ்வதியைப் பார்த்து இரண்டு மூன்று வார்த்தைகள் சொல்கிருள்.

‘‘ரொம்ப நன்ருக இருக்கிறது’’ என்ற வார்த்தைகள் அம்பாளுடைய கண்டத்திலிருந்து வருகின்றன. அவற்றைக் கேட்டாள் சரஸ்வதி. அந்த வார்த்தைகளினுடைய சாதுர்யத்தையும், அழகையும் கண்டு, இவ்வளவு இனிமையான வாக்கையுடைய இந்த அம்பிகையின் சந்நிதானத்

Koviloor Digital Library

திலா இத்தனை நாழிகை வீணை வாசித்துக்கொண்டிருந்தோம்!' என்று மிகவும் வெட்கம் அடைந்தாள் சரஸ்வதி. தன் வீணையின் நாதம் அவளுக்கே சப்பென்று ஆகிவிட்டது.

அம்பிகையின் வாக்கைக் கேட்டவுடனே, இனித் தலைக் காட்டப்படாது, மூஞ்சியை வெளியே காட்டப்படாது என்று அந்த வீணை உறைக்குள்ளே அடங்கிப் போச்சு என்று சௌந்தர்ய லஹரியில் ஒரு சுலோகத்தில் சொல்லியிருக்கிறார் ஆசார்யாள்.

அவ்வளவு மாதுர்யமான வாக்கினை உடைய அம்பிகையினுடைய அநுக்ரஹம் நமக்கெல்லாம் கிடைத்துவிட்டால் நம்முடைய வாக்கும் இனிமையாக ஆகும். அவளுடைய அநுக்கிரஹத்தைப் பெறுவதற்குத்தான் நாம் எல்லாம் முயற்சி பண்ண வேண்டும்.

ஃ ஃ ஃ

நமக்கெல்லாம் க்ஷேமத்தை எது அநுக்கிரஹம் பண்ண வேண்டும்? 'உன்னுடைய முகத்தினுடைய லாவண்யப் பிரவாஹமானது நமக்கெல்லாம் க்ஷேமத்தை அநுக்கிரஹம் செய்யட்டும்' என்று அம்பிகையிடத்தில் ஆதிசங்கரர் பிரார்த்தனை செய்கிறார். அம்பாளுடைய முகத்தின் சௌந்தர்ய லாவண்யமே பெரிய பிரவாகமாக, லஹரியாக இருக்கிறது. லஹரி என்றாலும் பிரவாஹந்தான் பொங்கி வரும்படியானதற்கு லஹரி என்று சொல்வார்கள். நிறைந்து வருவதற்குப் பிரவாஹம் என்று

Koviloor Digital Library

பெயர். அப்படிப் பொங்கியும் நிறைந்தும் வரும் லாவண்யப் பிரவாஹம் இது என்கிறார் ஆசார்யாள்.

ஃ ஃ ஃ

சிருஷ்டிசெய்கிற பிரம்மா, பரிமாலிக்கிற விஷ்ணு, சம்ஹாரருத்ரன், மாயையின் அதிபதியான ஈசுவரன் இவர்களை நாலு கால்களாகக் கொண்ட மஞ்சத்தில், சாக்ஷாத் பரப்பிரம்ம சக்தியான காமேசுவரி வீற்றிருக்கிறாள்; பரப்பிரம்மமான காமேசுவரனின் இடப் புறத்தில் அநுக்கிரஹமூர்த்தியாக அமர்ந்திருக்கிறாள். காமேசுவரன் பிரம்மம்; காமேசுவரி பிரம்மசக்தி; இவர்கள் ஸதிபதிகள்.

ஃ ஃ ஃ

அம்பாளுடைய கடாக்ஷமானது வெகுதூரம் விழக்கூடிய கடாக்ஷம். தாயாருடைய கடாக்ஷம் குழந்தைகளிடத்தில் விழும். பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் எல்லாப் பிராணிகளும் குழந்தைகள். எல்லா வற்றிற்கும் தாயாக இருப்பவள் ஜகன்மாதாதான். புல்பூண்டு முதற்கொண்டு எல்லாம் தேவியின் குழந்தைகள். பிரபஞ்சத்திற்கு எல்லை இல்லை. அவள் கடாக்ஷத்திற்கும் எல்லை இல்லை. எல்லை யில்லாத பிரசஞ்சத்தில் இருக்கும எல்லா வஸ்துக் களிடத்திலும் அவளுடைய கடாக்ஷம் விழுவதனால் அவளுடைய பார்வையானது வெகுதூரம் நீண்டு போகிறதாம்.

வெகுதூரம் விழக்கூடிய அம்பாளுடைய குளுமை யான கடாட்சத்திற்கு உபமானமாகப் பாதி திறந்து

Koviloor Digital Library

பாதி மறைந்திருக்கும் நல்ல நீலோத்பல புஷ்பத்தைச் சொல்கிறுர் ஆதிசங்கரர். நீலோத்பலம் மிகவும் சீதளமாக இருக்கும். அம்பாளுடைய கடாட்சமும் குளுமையாக வெகு தூரம் நீண்டும் இருக்கும்.

ஃ ஃ ஃ

'என்னையும் உன் கிருபையினுல் உன் கடாக்ஷ பிரவாஹத்திலே மூழ்கும்படிச்செய். மிக எளியவனுன என்னையும் உன்னுடைய கிருபையிலே மூழ்கும்படிச் செய்து பவித்திரமாக்கு. உன்னுடைய கடாக்ஷத்தி னுலே பிறந்தவன்தானே நான்? நானும் உன் குழந்தைதான். ஆனதாலே எல்லோருக்கும் கடைசி யில் இருப்பவனுன என்னையும் கிருபையினுலே உன் னுடைய கடாக்ஷப் பிரவாகத்திலே மூழ்கச் செய். இதனுலே உனக்கு ஏதாவது சிரமம் இருக்குமோ? அதெல்லாம் ஒன்றும் கிடையாது. ஆனுல் எனக்குப் பெரிய பாக்கியம் கிடைக்கும். உன் கருணு கடாக்ஷம் பட்டவுடன் நான் கிருதார்த்தனுவேன்' என்கிறுர் ஆசார்யர்.

ஃ ஃ ஃ

பூர்ண சந்திரன் பிரகாசிக்கிறுன். ஒரே முட் புதர்க் காடாக இருந்தாலும், பெரிய மாடமாளிகை உப்பரிகையாக இருந்தாலும், இரண்டு இடங்களிலும் அவனது நிலா அமுத கிரணங்கள் தாமே விழுகின் றன! காட்டிலும் முட்புதரிலும் அவன் நிலா விழுவ தனுலே அவனுக்குச் சிரமம் உண்டா? இல்லை. உப்பரிகையின்மேல் விழும்போது ஏதாவது சௌகரியமோ அநுகூலமோ உண்டோ? இல்லை.

Koviloor Digital Library

அவனது கடாக்ஷம் லோகம் முழுவதும் எப்படி விழு கிறதோ அப்படி உன்னுடைய கருணை ப்ரபையானது எங்கு விழுந்தாலும் அதனால் உனக்கு ஒரு ஹானியும் கிடையாது. நான் மிகவும் தீனனாக இருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட இடத்தில் உன் கடாக்ஷம் விழுந்தால் சகல தோஷங்களும் நிவிருத்தியாகி நான் க்ஷேமத்தை அடைந்தவனாக ஆகிறேன்.

ஃ ஃ ஃ

அம்பாளுடைய ஸ்வரூபம் வேறு, ஈசுவரனுடைய ஸ்வரூபம் வேறு என்பது கிடையாது. அப்படியே அவர்களுடைய ஸ்வரூபம் வேறு, ஆசார்யரவர் களுடைய ஸ்வரூபம் வேறு என்றும் கிடையாது. சாக்ஷாத் ஈசுவரனுடைய அவதாரந்தான் ஆசார் ர்கள். பரம கருணையினாலே நமக்காக அவரும் நம்மோடு சேர்ந்துகொண்டு இந்த (ஸௌந்தர்ய லஹரி) ஸ்தோத்திரத்தை நமக்காகச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்.

ஃ ஃ ஃ

எந்த மாதிரியாக நாம் தியானம் பண்ணு கிறோமோ, அந்த மாதிரி அநுக்ரகம் அடையலாம். தியான ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்தாற்போல ஒரு வர்ணம், ஒரு ரூபம் இப்படி எல்லாம் இருந்து கொண்டு அநுக்கிரகம் பண்ணுகிறவள் அம்பாள் தான்.

ஃ ஃ ஃ

காமத்துக்காகவே ஏற்பட்ட மன்மதனுக்கு அவள் தந்த கரும்பு வில்லையும், மலர் அம்பையும் ஒரு சமயம்

Koviloor Digital Library

A. No. 4893
வி:33உ

அவளே அவனிடத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளும்படியாகி விட்டது. பரம காருண்யத்தால் அவள் அப்படிச் செய்தாள். வெளி நினைப்பே இல்லாத பிரம்ம ஸ்வரூபம் லோகத்திடம் கருணை கொண்டு கடாக்ஷிக்க வேண்டும், லோகத்துக்கு தர்மத்தையும் ஞானத்தையும் அநுக்கிரகிக்க வேண்டும் என்றே, அம்பாள் காமனுக்குத் தந்த தனுஸையும் பாணங்களையும் தானே எடுத்துக்கொண்டு காமாக்ஷியானாள்.

ஃ ஃ ஃ

அம்பாளுக்கும் பரமேசுவரனுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் எப்பேர்ப்பட்டது என்றால் சரீர சரீரி பாவ சம்பந்தம், அல்லது சேஷ சேஷி பாவ சம்பந்தம். உடலும் உயிரும் எப்படியோ அப்படித்தான் சரீர சரீரி பாவமும். இந்த உடலுக்கு உயிர் இருக்கிறது. இந்த உயிருக்கு இன்னோர் உயிர் ஆதாரமாக இருந்தால் அதைத்தான் உயிருக்கு உயிராய் இருப்பது என்று சொல்வர். பரமேசுவரன் உயிர் என்றால் அந்த உயிருக்கு உடம்பு எது? அம்பாள்தான்.

ஃ ஃ ஃ

பஞ்ச பூதங்களும் நீதான். பஞ்ச பூதங்களுக்கும் மேலே மனசு என்று ஒன்று இருக்கிறதே, அந்த மனசும் நீதான். ஆகாசத்தை வ்யோமம் என்று சொல்லுவர். ஆகாசமும் நீதான். மருத் என்றால் காற்று. அக்னியை நாலு பக்கமும் அடித்துக்கொண்டு போவது காற்று. அதனால் மருத்ஸாரதி என்று அக்கினியைச் சொல்வர். அக்கினியும் நீதான்.

Koviloor Digital Library

அக்கினியை நாலுபக்கமும் கொண்டு போகும்படியான காற்றும் நீதான்.

ஆப என்ருள் ஜலம். ஜலமும் நீதான், பூமியும் நீதான். நீ அல்லால் வேறு கிடையாது. நீயே எல்லா ஸ்வரூபமாகவும் ஆகியிருக்கிருய். கொஞ்சம் கொஞ்சம் எங்களிடத்தில் இருக்கும்படியான ஞானம் ஆனந்தம் எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாக, சித் ஆனந்த ஸ்வரூபமாக இருப்பதும் நீதான். ஸமஸ்த பிரபஞ்சமும் உன் பரிணுமத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது.

⁂ ⁂ ⁂

அம்பிகையின் ஸ்வரூபமான ஸ்வர்ணமுகி சிலா என்ற கல் ஆந்திராவில் ஸ்வர்ணமுகி ஆற்றில் கிடைக்கிறது. அது தங்க ரேக் ஓடிய கல். இதில் கண், மூக்கு, காது இல்லை. எனவே இடுக்குகளில் அழுக்கேறுவது கிடையாது. அபிஷேகம் செய்து துடைக்க நாழியே ஆகாது. கொஞ்சம் இடத்தைத் தான் அடைத்துக் கொள்ளும். பெரிய பூஜா மண்டபம்கூடத் தேவையில்லை. ஒரு சின்ன சம்புடத்தில் போட்டு வைத்துவிடலாம். ஆவாஹனம் பண்ணி உத்தரணி தீர்த்தத்தில் அபிஷேகம் பண்ணி, சந்தனம், குங்குமம், அக்ஷதை வைத்து, அர்ச்சனை செய்து நைவேத்தியம் காட்டலாம்.

⁂ ⁂ ⁂

வீட்டில் பூஜை செய்கிறவர் உள்பட அனைவரும் கோயிலுக்குப் போவது என்று கட்டுப்பாடாகப்

Koviloor Digital Library

பழக்கம் வைத்துக் கொண்டால்தான் அங்கு பூஜைகள் குறைவற நடக்கும். நான் கோயிலுக்குப் போகிறேன் என்ருல், எனக்காகவாவது கோயிலைச் சுத்தமாக வைக்கிருர்கள்; விளக்குகள் போடு கிருர்கள். நைவேத்தியம் சுத்தயாகச் செய்கிருர்கள். வஸ்திரம் அழுக்கில்லாமல் கட்டுகிருர்கள்.

ஃ ஃ ஃ

எப்போது பார்த்தாலும் காரியம் செய்துகொண் டிருப்பதே நமக்கு இயல்பாகிவிட்டது. உடம்பால் காரியம் செய்யாத போதும், வாக்கால் பேசிக்காரியம் செய்யாத போதும்கூட, நம்மனசு சதா எதையாவது நினைத்துக்கொண்டே இருக்கிறது. இதுவும் காரியம் தான். இந்தக் காரியம் நின்ருல்தான், அதாவது மனசில் எண்ணமே தோன்ருமல் இருந்தால்தான், எந்தக்காரியமும் இல்லாத பிரம்ம நிலையை அடைய முடியும். ஆனுல் இந்த மனசில் ஒரு க்ஷணம்கூட எதையும் நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லையே! இதை எப்படி நிறுத்தப் பழக்குவது? இந்தப் பழக்கத் துக்கு வழிதான் பக்தி.

ஃ ஃ ஃ

ஒவ்வொரு காரணத்திற்கும் ஒரு விளைவு இருக் கிறது. பௌதிக விஞ்ஞானம் முழுவதும் இந்தக் காரணம் விளைவு (Cause & Effect) பற்றிய விதிகளைக் குறித்ததேயாகும். மாற்ற முடியாத இந்த விதிகளா லேயே உலகம் ஒழுங்குடன் இயங்குகிறது. ஏதோ ஒரு பேரறிவு இருப்பதால்தான் இப்படிப்பட்ட விதிகள் உண்டாகி, அவை எல்லாம் ஒழுங்காக

Koviloor Digital Library

இணைந்து, உலக வாழ்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது.

பௌதிக உலகில் காரணம்—விளைவு என்கிற தவிர்க்க முடியாத சங்கிலி இருந்தால் மனித வாழ்க்கையிலும் அது இருந்துதானே ஆகவேண்டும்? நாம் செய்கிற சகல காரியங்களுக்கும் விளைவு இருந்துதானே ஆகவேண்டும். நல்ல காரியங்கள் செய்தால் அதற்குச் சமமான நல்ல விளைவுகளைப் பெறுவோம். கெட்டதைச் செய்தால் அதற்குச் சமமான கெட்ட பலன்களைப் பெறுவோம். இப்படிப் பலனைத் தருகிற 'பலதாதா'தான் பிரபஞ்சத்தை நடத்தி வைக்கிற மகாசக்தி.

ஃ ஃ ஃ

இஷ்டம் இருந்தாலும் இஷ்டம் இல்லாவிட்டாலும் ஏதோ ஒரு மகாசக்தியிடம் பக்தி செய்வது என்று ஏதோ ஒரு தத்துவத்தை மட்டும் காட்டாமல், நம் மனசுக்கு எப்படி இஷ்டமோ, அதற்கு அனுசரணையாகவே அந்த மகா சக்தியை ஒரு மூர்த்தியில் பாவித்து, வெறும் தத்வத்தை ஜீவனுள்ள ஒரு அன்பு உருவமாக பாவித்து பக்தி செய்வதற்கு நம் மதத்தில் உள்ள "இஷ்ட தேவதை" வழிபாடே வழி வகுக்கிறது.

ஃ ஃ ஃ

அநேக சிவஸ்தலங்களில் உள்ள அம்பாள் சந்நிதிகளுக்குக் 'காமகோட்டம்' என்ற பெயர் இருப்பதாக அந்தந்த சந்நிதிகளில் உள்ள கல்

Koviloor Digital Library

வெட்டுக்களிலிருந்து தெரிகிறது. சோழர் காலத்தி லிருந்து பல அரசர்கள் இந்த சந்நிதிகளுக்குத் திருப் பணி செய்ததை சிலா சாஸனமாகப் பொறித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவிநாசி, விஜயமங்கலம், திருவொற்றியூர், திருக்காட்டுப் பள்ளி, வல்லம், திருப்பழனம், கோயிலாடிமாதிரி பல க்ஷேத்திரங்களில் உள்ள அம்பாள் சந்நிதிக் கல்வெட்டுக்களில் அந்தந்த அம்பாளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, ''திருக்காமக் கொட்டத்து நாச்சியார்'', திருக்காமக் கொட்டமுடைய அழகமர் மங்கையார்'', ''திருக் காமக் 'கொட்டமுடைய அகில நாயகியார்'' என் றெல்லாம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்தக் காலத்தில் குறிலைக் குறிக்கும் ஒற்றைக் கொம்பு(ெ), நெடிலைக் குறிக்கும் இரட்டைக்கொம்பு(ே) என்ற வித்தியாசம் கிடையாது. இதனால்தான் 'காமகோட்டம்' என்பது 'காமகொட்டம்' என்று இருக்கிறது. சிதம்பரத்திலும் இப்படி ஒரு தமிழ் கல்வெட்டு இருக்கிறது, அதோடு சம்ஸ்கிருதத்திலும் 'காமகோஷ்ட ஸ்திதாயா' என்று அங்குள்ள சிவ காமேசுவரியைச் சொல்லும் சாஸனம் இருக்கிறது.

எல்லா சக்திக் கோட்டங்களிலும் இருந்த ஜீவ கலை காஞ்சிபுரத்திற்கு இழுக்கப்பட்டு மறுபடியும் அங்கிருந்து அந்தந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு அனுப்பப் பட்டதாகப் புராணம் சொல்லுகிறதல்லவா? அதாவது இப்போது நாம் எந்த ஒரு க்ஷேத்திரத்து அம்பாள் சந்நிதியிலும் அநுபவிக்கிற சாந்நித்தியமானது ஒரு காலத்தில் காஞ்சி காமாக்ஷியின் சந்நிதிக்கு

Koviloor Digital Library

இழுக்கப்பட்டு, பிறகு அங்கிருந்தே இந்த க்ஷேத்திரத்திற்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டதாகும்.

இப்படிக் காமகோட்டத்திலிருந்தே எல்லா ஸ்தலங்களுக்கும் ஜீவ கலை வந்ததால்தான், இதர ஸ்தலங்களிலுள்ள அம்பாள் சந்நிதிகளையும் ''காமகோட்டம்'' என்றே குறிப்பிடுகிற வழக்கம் வந்திருக்க வேண்டும்.

❀ ❀ ❀

'காமகோடி' வேறு, 'காமகோட்டி' வேறு. காமாக்ஷியின் இருப்பிடமான கோட்டம் காமகோட்டம். காமங்கள் எல்லாம் முடிந்து போகிற கோடியாக, அதாவது ஞான ஸ்வரூபமாக இருப்பது காமகோடி. காமாக்ஷியேதான் காமகோடி. மூர்த்தியாகச் சொல்லுகிறபோது காமாக்ஷி; பீடமாகச் சொல்லும் போது காமகோடி. காமாக்ஷி சன்னதியில் காமகோடி பீடம் இருக்கிறது.

❀ ❀ ❀

காஞ்சியில் காமாக்ஷி பொன்மழை பொழிந்தது பற்றி மூகர் 'பஞ்சசதி' யில் பாடியிருக்கிறார். ''துண்டீர தேசத்தில் ஸ்வர்ண வர்ஷத்தைப் பொழிந்தவள்'' என்கிறார். துண்டீரம் என்பதே தமிழில் தொண்டை மண்டலம் என்பது. பல்லவர்களின் தலைநகரான காஞ்சியைச் சுற்றிய சீமைக்குத் தொண்டை மண்டலம் என்று பெயர். இப்போதும் இந்தச் சீமையில் 'பொன் விளைந்த களத்தூர்' என்றே ஓர் ஊர் இருப்பது உங்களில் சிலருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம்.

❀ ❀ ❀

Koviloor Digital Library

அம்பாளின் சரணத்தைத் தியானித்துக் கொண்டே இருந்தால் அழுக்கெல்லாம் போய், குறை எல்லாம் தீர்ந்து பூர்ணமாக அப்படியே நிரம்பிப் போய்விடுவோம். அழுக்கும் குறையும் உள்ள ஜீவர்களாக நாம் உண்டாகியிருப்பது அவள் விளையாட்டுத்தான். எனவே இதிலிருந்து நம்மை மீட்டு நிர்மலமாக, பூர்ணமாகப் பண்ணுவதும் அவள் காரியம் தான்.

❖ ❖ ❖

முதலில் நாம் தப்புப் பண்ணுமல் இருக்க முயன்ருலே போதும். தப்புப் பண்ணுகிற போதெல்லாம் அம்பாளிடம் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு அவள் கிருபையால் ஆத்மசுத்தி செய்து கொண்டு, படிப்படியாக நமக்கு நிறைவைப் பெற்று, நம் மதத்திற்கும் நிறைவை உண்டு பண்ணுவோம். நம் மதம் என்பது லோகம் முழுவதற்கும் பொதுவானதால், இதன் மூலம் சகல தேச ஜனங்களுக்கும் க்ஷேமத்தைச் செய்வோம்.

❖ ❖ ❖

எல்லா மதங்களும் முடிவில் மோட்சம் அடைவதைத்தான் லக்ஷியமாகச் சொல்கின்றன. பரம சத்தியத்தை அநுபவத்தால் அறிகிற ஞானம் தான் அந்த மோட்சம். அந்தப் பரம ஸத்யத்தைத் தான் வேதாந்தத்தில் பிரம்மம் என்பது. பிரம்மத்தின் சித்சக்தி என்கிற ஞான ஸ்வரூபமாக இருக்கிற அம்பாளை உபாஸித்தாலே, அவளுடைய அநு

Koviloor Digital Library

கிரகத்தால் நாமும் அந்த ஸத்தியம்தான் என்கிற ஞானத்தை அடையமுடியும்.

ஃ ஃ ஃ

இகலோகத்தில் பலவிதமான செளக்கியங்கள் அனுக்கிரகம் செய்கிற அம்பாள், முடிந்த முடிவாக இந்த ஞானத்தை, மோட்சத்தை அருளுகிருள். அவள் அநுக்கிரகத்தால் தான் சம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுதலையாகி மோட்சம் அடையலாம். அம்பாளை ஆராதிப்பதால் ஞானம் ஆவிர்பாவமாகி, அஞ்ஞானம் விலகி, மோட்சம் கிடைக்கிறது என்பது சாஸ்திரங்கள், ஸ்தோத்திரங்கள் எல்லாவற்றிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்பாளிடம் பக்தி பண்ணிப் பண்ணி இப்படிப் பரம ஞானிகளான பல மகான்களையும் அறிந்திருக்கிறோம்.

ஃ ஃ ஃ

தெய்வங்களும், அவதார புருஷர்களும், மகான்களும் கூட அம்பாளை உபாசித்து அநுக்கிரகம் பெற்றிருக்கிருர்கள். ஆதிசங்கர பகவத் பாதர்களும், காளிதாஸனும் அவளுடைய அநுக்கிரகத்தாலேயே விசேஷ வாக்குச் சக்தி பெற்ருர்கள். திருஞான சம்பந்தருக்கு அவளது க்ஷீரமே திவ்வியப் புலமை தந்தது.

ஃ ஃ ஃ

தாயாரைத் தெய்வமாக நினைக்க முடியுமானல், இதையே திருப்பி வைத்துப் பார்க்கும் போது தெய்வத்தைத் தாயாராக நினைக்க முடியும். சர்வ

Koviloor Digital Library

லோகங்களையும் படைத்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கிற மகா சக்தியைத் தாயாராக நினைக்கும் போது 'அம்பாள்' என்கிறோம். எல்லாமாக ஆகியிருக்கிற பரமாத்மா நாம் எப்படி நினைத்தாலும் அப்படி வந்து அருள் செய்கிறது. எந்த ரூபமாகத் தியானித்தாலும் அப்படியே வந்து அநுக்கிரகம் செய்கிற கருணை பரமாத்மாவுக்கு உண்டு. அப்படி சாட்சாத் பரப் பிரம்மமே தாயாகி, அம்பிகையாய் இருந்து கொண்டு நமக்கு அநுக்கிரகம் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் பிரார்த்தித்தால் அவ்விதமே வருகிறது.

ஃ ஃ ஃ

பாகவதத்தில் பரசுராமரின் தீர்த்த யாத்திரையின் போது அவர் காஞ்சிபுரத்துக்கு வந்ததைக் கூறுகையில் 'காமகோடி புரியான காஞ்சிக்கு' (காமகோடி புரீம் காஞ்சீம்) என்றே சொல்லி இருக்கிறது. காஞ்சிபுரத்தில் ஏராளமான சிவ, விஷ்ணு ஆலயங்கள் இருந்தாலும், அம்பாளின் காமகோடி புரியாகவே அது ஆதிகாலத்திலிருந்தே விசேஷிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று இதிலிருந்து தெரிகிறது.

ஃ ஃ ஃ

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் காஞ்சீபுரத்தில் உள்ள ஓணகாந்தன் தளியில் பாடும் போது,

'வாரிருங்குழல் வால்நெடுங்கண் மலைமகள்,
மதுவிம்மு கொன்றைத்
தாரிரும் தடமார்பு நீங்காத் தையலாள்,
உலகுய்ய வைத்த

Koviloor Digital Library

காரிரும்பொழில் கச்சி மூதூர்க் காமகோட்டம்
உண்டாக நீர்போய்
ஊரிடும் பிச்சை கொள்வதென்னே,
ஓணகாந்தன் தளியுளீரே'

என்கிறார்.

இந்தத் 'தளி' அல்லது கோயிலுக்குத் தனியாக அம்பாள் இல்லாததால்தான், 'உலகுக்கெல்லாம் சோறு போடுகிற காம கோட்டத்துக் காமாட்சி இருக்க, நீ ஏன் பிஷாடனனாகக் கப்பரையோடு திரிகிறாய்?' என்று பரமேசுவரனைக் கேட்கிறார்.

ஃ ஃ ஃ

இந்த லோகத்தில் பிறந்தவர்கள் எப்படியும் மரணம் அடையத்தான் வேண்டும். எல்லோரும் சேர்ந்தாற்போல செத்தால் நல்லதுதான். சாகிற தென்றால்எப்படிச் செத்தாலும் சாவுதான். ஆனாலும் அதில் வித்தியாசம் உண்டு. சாகாமல் இருப்பதற்கு அம்பாளுடைய சரணாரவிந்தத்தை அடைய வேண்டும். அம்பாளுடைய சரண கமலத்தைக் காட்டிலும் சாந்தி அளிக்கக் கூடியது வேறு ஒன்றுமில்லை. அந்த மாதிரி பூரணம் அடைந்த பிறகு ஏற்படுகிற மரணம் மரணம் அல்ல. அதற்கு அமிருதம் என்று பெயர். செத்தும் சாகாதவர் அகலாம். மரணத்தை அதோடு நிறுத்தி விடலாம். அதற்குப் பிறகு அமிருத மாக இருக்கலாம். மிருதத்துவம் இல்லை. பூரணத் துவம் அடையலாம்.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

உலகில் பௌத்தமதம், கிறிஸ்துவ மதம், இஸ்லாமிய மதம் எல்லாம் எப்போது உண்டாயின என்று காலம் தெரிகிறது. அதற்கு முந்தி உலகமே இருண்டு கிடந்தது. ஞானிகளே இல்லை. அஞ்ஞானமயமாக ஜனங்கள் ஆடுமாடுகளைப் போல் இருந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? அப்படிச் சொல்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதற்கு முந்தி உள்ள காலத்தை இருட்டுக் காலம் என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் சரித்திரத்தை நன்றாகப் பார்த்தால் அதற்கு முந்தியே வேதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட வைதிக மதம் இருந்திருக்கிறது எனத் தெரிகிறது. உலகம் முழுவதும் இருந்திருக்கிறது. ஆகையால் எங்கே பார்த்தாலும் வேதம் இருந்திருக்கிறது. வர வரக் குறைந்து இப்போது நாம் கடைசியாக அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிக் குறைந்ததற்கு நாமே காரணம். மதத்தை வளர்க்க நாம் எல்லோரும் ஒவ்வொரு நாளும் அம்பாளுடைய தியானத்தில் ஈடுபடுவதுதான் வழி.

ஃ ஃ ஃ

வேதத்தில் ஒரு வாக்கியம் இருக்கிறது, மரம் பூத்தால் வண்டுகள் தாமாகவே அதிலே போய் இருக்கும். அவைகளைப் போங்கள் என்று யாரும் சொல்ல வேண்டியதில்லை நம்மை நாமே ஒவ்வொருவரும் சோதித்துப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தால் நம்மில் எவனாவது ஒருவன் பூரணத்துவம் அடைந்து விட்டால் போதும்; லோகம் எல்லாம் அவன்

Koviloor Digital Library

வழிப்படி நடக்கும். இதற்குப் பிரசாரம் பண்ண வேண்டாம். பின் எதற்கு இப்படியெல்லாம் உபந்நியாசம் பண்ணவேண்டுமென்றுல், ஏதோ தற்கால சாந்தியாக உங்களுக்கெல்லாம் திருப்தி உண்டாக வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்கிறேன். இந்த நேரத்தில் நாம் எல்லாம் அம்பாளுடைய சரணூரவிந்தத்தைத் தியானம் பண்ணலாம். அப்படிப் பண்ண ஆரம்பித்து விட்டால் ஒரு நாளும் நம் மதத்திற்கு குறைவு வராது. நம்முடைய மதத்திற்குக் குறைவு வந்தால் அது இன்ஞெரு மதத்தினுல் வராது. நம்முடைய அநுஷ்டானக் குறைவினுல் தான் வரும். உடம்பில் சக்தி குறையும் போது நோய் வருகிறது. வியாதி வருவதற்கு நம்முடைய பலஹீனந்தான் காரணம்.

ஃ ஃ ஃ

காமாக்ஷி ஞானப் பிரதானமான தெய்வம் மட்டுமில்லே, ஞானப்பால் தருவதோடு அன்ன பூர்ணேசுவரியாக உலகுக்கெல்லாம் சோறும் போடுகிருள். இரு நாழி நெல்லேக் கொண்டு அவள் முப்பத்திரண்டு அறங்களேயும் ஆற்றினுள் என்று தமிழ் நூல்கள் சொல்லும். அவள் நமக்கு சோறு போடுவாள். நம் காமனேகளே எல்லாம் கடாக்ஷத்தால் நிறைவேற்றித் தருவாள்.

ஃ ஃ ஃ

பரமேசுவரனிடம் தம்மீது மோகத்தை உண்டாக்கினுள் காமாக்ஷி. எதற்காக? மநுஷ்யர்களின் மோகத்தை அவர் அடக்கி, அவர்களுக்கு ஜனன

Koviloor Digital Library

நிவிருத்தி தரவேண்டும் என்பதற்காகவே! கலப்பில்லாத ஞானமயமாக இருக்கிற ஈசுவரனை லோக க்ஷேமத்துக்காக மோகிக்க வைத்த சிவகாம சுந்தரி அவள். 'இப்படிப்பட்ட நீயே மோகத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கிறவர்களைக் கைதூக்கி மோக்ஷம் தருகிறுயே, என்ன ஆச்சர்யம்!'' என்று பாடுகிறுர் மூகர்.

ஃ ஃ ஃ

ஈசுவரனை எப்போதும் அம்பாளோடு சேர்த்தே தியானிக்க வேண்டும். ஈசுவரன் சிவன் எனப்படுகிறுர். அம்பாளுக்கு சிவா என்று பெயர். வேதத்தில் ஸ்ரீ ருத்ரம் சொல்கிறது. பயங்கர ரூபம் கொண்ட ருத்திரனுக்கு பரம மங்களமான ஒரு ஸ்வரூபம் உண்டு. அதற்கு சிவா என்று பெயர். அந்த சிவா தான் உலக தாபத்துக்கெல்லாம் ஒளஷதமாக இருக்கிறது. ருத்திரனுக்கும் ஒளஷதம் அந்த சிவாவே ருத்ரன் ஆலஹாலத்தை உண்டும் பிழைத்திருப்பதற்குக் காரணம் இந்த சிவா என்கிற அம்பாளான மிருத ஸஞ்சீவினிதான்.

ஃ ஃ ஃ

பராசக்தியின் மற்ருெரு உருவமே திருமால். பராசக்தியை விட்டுப் பிரிக்க முடியாத ஆதாரப் பொருளே சிவம். எல்லாவற்றுக்கும் உள்நின்று இயக்குகிற அந்தச் சக்தியை நாம் பக்தி செய்தால் தாயாக வந்து ஞானப்பால் கொடுத்து நம்மை ரக்ஷிக்கின்ற அம்பாளாகிருள். அவளது அநுக்கிரகம் இல்லாவிட்டால், நாம் சவத்துக்குச் சமம்தான். நாம் செய்கிறதாக நினைக்கிற சகல காரியங்களுக்கும்

Koviloor Digital Library

எண்ணங்களுக்கும் அவள் தருகிற சக்திதான் காரணம். எவருக்குமே நம் சக்தியினுலேயே காரியங்களைச் செய்து கொள்கிறோம் என்று அகம் பாவப் படக் கொஞ்சம் கூட நியாயம் இல்லை. நம்மை நடத்தி வைக்கும் அந்த பராசக்தியை நினைத்து நாள்தோறும் ஒரு நிமிஷமாவது ''என் சிறு சக்தி உன்னிடமிருந்து தெறித்த திவலைதான்; இதை உன் சித்தப்படியே நடத்தி வையம்மா'' என்று அர்ப் பணம் பண்ணுவோம்.

ஃ ஃ ஃ

உணர்ச்சிகள் வேறுன்றுமல் குழந்தைகள் போல் நாமும் ஆனந்தமாக இருக்க வேண்டும். இதனுல் தான் உபநிஷதமும் 'குழந்தையாய் இரு' என்கிறது. சாக்ஷாத் பராசக்தியைக் காத்யாயனியாகவும் மகாலக்ஷ்மியை பார்கவியாகவும் குழந்தைகளாக்கி அந்த பாவத்திலேயே வழிபட்டால் நமக்கும் குழந்தைத் தன்மை சாக்ஷாத்கரித்து விடும்.

இந்த நாளில் வாட்டர்ப்ரூஃப் என்று சொல்வது போல, நாம் காம ப்ரூஃப், குரோத ப்ரூஃப், சோக ப்ரூஃப் எல்லாமாக, சாந்தமாக ஆவோம். குழந்தை ரூபத்தில் இருந்தாலும் ஞானப் பாலூட்டும் ஸ்ரீ மாதா வாக இருக்கிற தேவி நமக்கு இந்த அநுக்கிரகத் தைச் செய்வாள்.

ஃ ஃ ஃ

நாம் ஏதோ சாதித்து விட்டதாக நினைத்து அவ் வப்போது வெற்றி விழாக் கொண்டாடுகிறோம். இப்

Koviloor Digital Library

போது நம் தேசத்தில் இது ரொம்ப ஜாஸ்தி. கொஞ்ச நாள் கழித்துப் பார்த்தால் அந்த வெற்றி எங்கே போச்சு என்றே தெரிவதே இல்லை. வேறு யாரோ வெற்றி விழாக் கொண்டாடுகிறார்கள். அப்புறம் அவர்கள் கதையும் மாறிப் போகிறது. மாறாத ஜயம் ஆத்ம ஜயம்தான். அந்த ஜயமும் சரி, மற்ற லௌகிக வெற்றிகளும் சரி, பரதேவதையின் கிருபையாலேயே கிடைப்பவை.

ஃ ஃ ஃ

நாம் கேட்காவிட்டலும் அம்பாளை உபாசித்து விட்டால் அவளே அநேக அநுக்கிரகங்களைப் பண்ணு கிறாள். முதலாவதாக நல்ல புத்தி உண்டாகிறது. மனசில் நல்ல எண்ணங்களே உண்டாகின்றன. நல்லதைச் செய்வதற்கான வழி புத்தியிலே பளீ ரென்று பிரகாசிக்கிறது. லோக சேமத்தைச் செய்வ தற்கான வழி புத்தியிலே பளீரென்று பிரகாசிக்கிறது. லோக க்ஷேமத்தைச் செய்வதற்கான திரவிய பலமும் தானே கிடைக்கிறது, எல்லாரிடத்திலும் சமமான அன்பு உண்டாகிறது. மனசில் இந்த அன்பு ஊறு மலே வாய்ப்பேச்சில் இன்று 'சகோதர சகோதரி களே' என்று பிரசங்கம் பண்ணி சமத்துவத்தைப் பற்றி நிறையப் பேசுகிறோம். அம்பாளிடம் பக்தி பண்ணாத வரையில் இது அநுபவத்தில் வராத வாய்ச் சவடால்தான்.

ஃ ஃ ஃ

எல்லாம் சமமாகத் தெரிகிற ஞானநிலையின் உச்சிக்கே அம்பாளின் அநுக்கிரகம் நம்மைக்

Koviloor Digital Library

கொண்டு சேர்க்கிறது. ''அவள் அம்மா; அவ ளுடைய குழந்தைகளே நாம் எல்லோரும்'' என்பத தற்கு மேலே ஒரு படி போய்—அம்மா, குழந்தை என்கிற வித்தியாசம்கூடப்போய்—எல்லாமே அவள் தான் என்று தெரிகிறது. 'ஒரு சக்திதான் இத்தனை யும் ஆகியிருக்கிறது. ரூபங்களில்தான் பேதம், உள்ளே இருக்கிறது ஒன்றுதான்' என்கிற பரம அத்வைத ஞானம் சித்திக்கிறது. இதைத்தான் மூகர் சொல்கிறார், ''சிவ சிவ பச்யந்தி சமம்'' என்கிற சுலோகத்தில், ''காமாக்ஷியின் கருணை கடாக்ஷ வீக்ஷண்யம் பெற்றவனுக்குக் காடும் வீடும் சமமாகத் தெரிகின்றன; சத்ருவும் மித்ரரும் சமமாகத் தெரிகின்றனர்'' என்கிறார்.

ஃ ஃ ஃ

சாக்ஷாத் ஜகன்மாதாவைத் தெரிந்துகொண் டால் அதன்பின் நமக்குள் வெறுப்பு, துவேஷம் வரவே வராது. தப்புக் கண்டு பிடிக்க வராது. தப்பு நடக்கிறபோதுகூட அதைப் பரிவோடு திருத்து கிற மனப்பான்மை வருமே தவிர, தப்பைப் பிர கடனம் பண்ணிச் சண்டையில் இறங்கத் தோன்றாது. அம்பாளை உபாசிப்பதால் லோகம் முழுக்க ஒரு குடும்பம் என்ற அன்பு உணர்ச்சி உண்டாகிறது. சத்துரு சிநேகிதன் என்கிற வித்தியாசமே காமாக்ஷி யின் கடாக்ஷம் பெற்றவர்களுக்கு இராது என்கிறார் மூகர்.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

காமாக்ஷி, மீனாக்ஷி, விசாலாக்ஷி என்கிறபோது 'அக்ஷி' என்பது அவளது கண் விசேஷத்தையே சொல்கிறது. காமாக்ஷியின் கைகளில் மன்மதனின் வில்லும் அம்பும் இருப்பதாகச் சொல்கிறோம். அவளுடைய கைகளில் மட்டுமில்லை, கண்களிலும்கூட இவையே இருக்கின்றன என்று ஆசார்யாள் சௌந்தர்ய லஹரியில் கவித்வ நயத்தோடு சொல்கிறார். என்ன சொல்கிறார்?

அம்பாளுடைய புருவம் கொஞ்சம் நெரிந்திருக்கிறதாம். கவலை இருந்தால்தான் புருவம் நெரியும். லோக மாதாவுக்கு ஜனங்கள் எல்லாரும் கெட்டுப் போகிறார்களே, அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற கவலை. அதனால் புருவம் வளைந்திருக்கிறது. அம்பாளுடைய பரம லட்சணமான புருவங்கள் வில் மாதிரி இருக்கின்றன. இரண்டு வளைந்த பாகங்களைக் கொண்ட தநுசைப்போல் அவை உள்ளன. ஆனால் புருவ மத்தியில், அதாவது நாசி தொடங்கும் இடத்துக்கு மேலே ரோமம் இல்லை. ரோமம் இருந்தால் அது உத்தமமல்ல, சாமுத்திரிகா லக்ஷணம் ஆகாது. கூடின புருவம் கெடுதல் உண்டாக்கும் என்பார்கள். அம்பாளுடைய புருவங்களின் மத்தியில் ரோமமில்லாதது உத்தம ஸ்திரீ லட்சணம்தான். ஆனால் இது புருவங்களை வில்லுக்கு உவமிக்கும்போது அவ்வில்லுக்கு நடுவே ஊனம் செய்தாற்போல் தோன்றலாம். அப்படி ஊனம் தோன்றாமல் ஆசார்யாள் ஒரு காரணம் சொல்கிறார்.

வில் என்று ஒன்று இருந்தால், அதை எய்கிறவன், அதன் மத்தியில் தன் முஷ்டியால்

Koviloor Digital Library

அதைப் பிடித்துக் கொண்டுதானே நாணில் அம்பு பூட்டி இழுப்பான்? முஷ்டி பிடித்திருக்கிற இடம் வில்லின் இரண்டு பாகங்களுக்கு மத்தியில் அந்த வில்லை மறைக்கத்தானே செய்யும்? இப்படித்தான் அம்பாளின் புருவ வில்லையும் எவனோ மத்தியில் பிடித்துக் கொண்டு அம்பைப் பூட்டுகிறான். அவனுடைய முஷ்டி உள்ள அந்த மத்ய பாகம்தான் ரோமம் இல்லாத இடைவெளி என்கிறார்.

ஃ ஃ ஃ

இப்படி அம்பாளின் புருவத்தை வில்லாக வளைப்பவன் யார்? மன்மதன்தான். அவனுடைய கரும்பு வில் போலத்தான் கருணையால் வளைந்த லோகமாதாவின் புருவம் இருக்கிறது. மன்மதனுடைய வில்லுக்கு வண்டுகள்தானே நாண் கயிறு? அதற்கேற்றாற் போல் இந்த புருவத்துக்குக் கீழே அம்பாளுடைய வண்டு விழிகள் இப்படியும் அப்படியும் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஃ ஃ ஃ

மின்னல் போல் தோன்றி மறைந்து விடுகிறது மா: ஐசுவர்யம். ஆனால் தோன்றுகிறது. அப்படித் தோன்றுவானேன்? இல்லாதது ஒன்று எதற்காகத் தோன்ற வேண்டும் என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. அது தோன்றவில்லை என்றால் நமக்கு ஆனந்தம் இல்லை; ஊக்கம், உற்சாகம் ஒன்றுமே இல்லை. அப்படி அகண்ட ஆனந்த ஸ்வரூபமாக, கண்ணுக்கும் தெரியாமல், காதுக்கும் கேட்காமல் மிகமிகச் சூக்ஷ்மமாக நிராகாரமாக இருக்கும் படியானது

Koviloor Digital Library

நமக்கு ஆனந்தம் கொடுப்பதற்காகத்தான் உருவம் உடையதாகத் தோன்றுகிறது. அதுதான் அம்பிகையின் ஸ்வரூபம்.

ஓர் இடத்தில் மாத்திரம் இருக்கும் படியான உருவ வஸ்துவா அது? அப்படி இருந்தால் அது கண்ணுக்குத் தெரியும. எங்கும் நிறைந்து இருந்து விட்டால், பரம சூக்ஷ்மமாக இருந்தால், எப்படித் தெரியும்? காற்றே கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. அதைக் காட்டிலும் சூக்ஷ்மமானது ஆகாசம். அதைக் காட்டிலும் சூக்ஷ்மமாக அம்பாளுடைய ஸ்வரூபம் இருப்பதால் அது நமக்குத் தெரிவதில்லை. இல்லாதது தோன்றுமலே இருந்து விடட்டுமே? இல்லாத வஸ்துவைத் தோன்ற வைப்பானேன்? தோன்றுமலேயே இருக்கலாம். ஆனுல் இந்த அல்பமான மனசுக்கு ஒரு பிடிப்பு வேண்டுமல்லவா? தோன்றினுல்தான் ஆனந்தம் உண்டாகிறது.

ஃ ஃ ஃ

நெய் திரவமாக இருக்கிறது. அதற்கு வர்ணம் இல்லை. கொஞ்சம் சீதளம் ஆகிவிட்டால் வெளுப்பு வர்ணம் உண்டாகிறது. கொஞ்சம் மாறி, குளிர் அதிகமாகிச் சீதளம் அதிகமாகிவிட்டால் கையில் அப்படியே தூக்கி விடலாம்; ஒட்டுவதுகூட இல்லை. கையில் ஒட்டாமல் அப்படியே பாளம் பாளமாக எடுக்க முடிகிறது. அப்படிப் பக்தர்களுடைய இருதயத்தில் அன்புச் சீதளம் அதிகமாகிவிட்டால் அகண்டாகாரமாக, உருவம் இல்லாததாக இருக்கும் படியான பரமாத்ம ஸ்வரூபம் நமக்காகக்

Koviloor Digital Library

'காடின்யத்தை' அடைந்து ஓர் உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு அநுக்கிரஹம் பண்ணுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறுர் ஆசாரியரவர்கள்.

ஃ ஃ ஃ

அம்பாளுடைய சிரசில் ஒரு வகிடு இருக்கிறது. சிரஸின் நடுவில் போகும் ஒரு கோட்டுக்குத்தான் வகிடு என்று பெயர். தலையின் மத்தியில் கூந்தலைச் சரியாக இரண்டாகப் பிரிக்கும்படியாக வெள்ளை வெளேர் என்று ஒரு கோடு போகும். பழைய காலத்தில் குங்குமம் வைக்கிறது என்றுல் முதல் முதலில் அங்கேதான் வைத்துக் கொள்வார்கள். நெற்றியில் இட்டுக் கொள்வது அப்புறந்தான். இந்த வகிட்டுக் குத்தான் சீமந்தம் என்று பெயர். கர்ப்ப ஸ்திரீகளுக்கு எட்டாவது மாதத்தில் சீமந்தம் என்று மந்திரோக்தமாக ஒரு சடங்கு செய்வது வழக்கம். சீமந்தம் செய்வதென்றுல் வகிடு பிளக்கிறது என்று அர்த்தம். கங்கண தாரணம்–வளைகாப்பு என்று ஒன்று, சீமந்தம் என்று ஒன்று.

ஃ ஃ ஃ

சூரியன் உதயம் ஆகவேண்டியதுதான்; அதுவும் செக்கச் செவேல் என்று உதயமாகிற பால சூரியனைக் கண்டாலே போதும், இருட்டு எல்லாம் இருக்கிற இடம் தெரியாமல் ஓடிப் போய்விடும். ராத்திரி முழுவதும் எங்கே பார்த்தாலும் சூழ்ந்து கொண்டு கன்னங் கறேல் என்று இருந்தது, பாலசூரியன் உதயம் ஆக ஆரம்பித்த உடனே எங்கே போயிற்று,

Koviloor Digital Library

எங்கே புதைந்து கொண்டது என்று சொல்ல முடியாமல் எங்கோ ஓடிப் போய்விடுகிறது. ஆகையால் இருட்டுக்கு மகா சத்துரு சூரியன். பெரிய சூரியன் கூடச் சத்துரு இல்லை. பாலசூரியன் உதிக்க ஆரம்பித்தவுடனே இருட்டுப் போன இடம் தெரியாது போய்விடுகிறது. ஆகவே, செக்கச் செவேல் என்று இருக்கும் பால சூரியனே இருட்டுக்குச் சத்துருவாக இருக்கிறன்.

இந்த இருட்டு எல்லாம் யோசித்ததாம். ''நாம் ஏதாவது ஓர் இடத்தில் இருந்துகொண்டு, இந்தப் பால சூரியனை வளைத்துக்கொண்டு, 'எங்கே இப் போது உன் கைவரிசையைக் காட்டு, பார்ப்போம்' என்று எதிருக்கு எதிராக இருந்து சொல்லவேண்டும்' என்று எண்ணியதாம். அதற்காகத்தான் அத்தனை இருட்டுமொகச் சேர்ந்து அம்பாளுடைய கேசத்தில் வந்து கன்னங்கறேர் என்று புகுந்து கொண்டிருக் கிறது. அம்பாளுடைய சீமந்தத்தில் செக்கச்செவேல் என்று குங்குமம் இருக்கிறதல்லவா? அது பால சூரியனைப் போல இருக்கிறது. செக்கச்செவேல் என்று சீமந்தத்தில் இருக்கும் பால சூரியனைச் சுற்றிக் கொண்டு, அங்கு இங்கு அசைய முடியாதபடி கேசத் தில் வந்து கன்னங்கறேல் என்று புகுந்து கொண் டிருக்கிற இருட்டு எல்லாம், 'எங்கே உன் கைவரிசை யைக் காட்டு பார்ப்போம்' என்று மிரட்டுகிற மாதிரி இருக்கிறதாம்.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

'மூக பஞ்ச சதி'யின் ஆர்யா சதக சுலோக மொன்று காமாட்சியை சரஸ்வதியாகவே பாவிக்கிறது. 'விமலபட' என்று அது ஆரம்பமாகிறது. அதாவது, மாசு மறுவே இல்லாத தூய வெள்ளைக் கலை உடுத்தியிருக்கிருள் என்கிருர். காச்மீரம் முழுவதுமே இப்படித்தான் வெண்பனி மலைகளால் மூடப்பட்டு சரஸ்வதி மயமாக இருக்கிறது. சரத் காலத்தின் விசேஷமும் இதுதான். சரஸ்வதி அநுக்ரஹிக்கிற உண்மையான 'வித்யை' சரத்கால சந்திரனைப் போலவும், சரத்கால மேகத்தைப் போலவும், தாபசாந்தியாக, தூய்மையாக இருக்கும். வெறும் படிப்பு பலவிதமான தாபங்களையே உண்டாக்குகிறது. மெய்யறிவே தாப சாந்தியைத் தரும்.

ஃ ஃ ஃ

பிரம்மாவின் பத்தினி என்று வாக்தேவியைச் சொல்கிருர்கள். பிரம்மா உலகைச் சிருஷ்டிப்பது போல், கவிகளுக்குக் கற்பனு சிருஷ்டி சக்தியைத் தருகிறவள் சரஸ்வதி. செல்வத்தைத் தருகிற மகாலக்ஷ்மியை லோகபாலகனுன மகாவிஷ்ணுவின் சக்தியாகச் சொல்வதும் சரி. சம்ஹார மூர்த்தியான ருத்ரனின் சக்தியாக இருக்கிருள் பார்வதி. இந்த மூன்று காரியங்களுக்கும் மேலே இருக்கிருளே, பராசக்தியான காமாட்சி! இவளை யாருடைய பத்னியாகச் சொல்வது? பரப்பிரம்ம பத்தினி என்றே சொல்ல வேண்டும்.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத் பாதர்கள் சௌந்தர் லஹரி சுலோகம் ஒன்றில் சொல்கிறுர், ''அம்பிகே! நிர்குணப் பிரம்மம் தனக்கென்று எந்த வர்ணமும் இல்லாத ஸ்படிக ஈசுவரனுக இருந்தது. அதில் இடப்பக்கத்தை நீ திருடிக் கொண்டாயாம். அப்படிப் பார்த்தாலும் உனக்கு ஒருபாதி உடம்புதானே இருக்க வேண்டும்? ஆனுல் பதியின் பாதி சரீரத்தைத் திருடிக்கொண்டதிலும் உனக்குத் திருப்தி உண்டாக வில்லை. பாக்கி பாதி தேகத்தையும் நீயே ஆக்ர மித்துக்கொண்டு விட்டதாகக் காண்கிறது.

அதனுல்தான் பூரண ஸ்வரூபமாகச் செக்கச் செவேலென்று காமேசுவரியாக இருக்கிருய். பரமேசுவரனுக்கு உரிய நெற்றிக் கண், சந்திர கலை எல்லாவற்றையும் நீயே ஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டு விட்டாய்'' என்கிருர்.

ஃ ஃ ஃ

அம்பாளைப் பிரகிருதி, மாயை என்று சொன்ன தோடு நிற்கவில்லை. புருஷன் அல்லது மாயையின் சக்தியும் இதே காமாட்சிதான். அவனேடு அபேத மாக, அபின்னமாக இருக்கப்பட்ட வஸ்து இவள். இருவரும் ஒன்றே, அத்வைதமாக இருக்கிருர்கள். வேதங்களின் பரம தாத்பரியம் அத்வைதம். அந்த அத்வைதத்தின் ரூபமாகவே காஞ்சிபுரத்தில் காமாட்சி பிரகாசிக்கிருளாம்! 'ஐதம்பர்யம் சகாஸ்தி நிகமானும்' என்கிருர் மூகர்.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

அம்பாள் யார் தெரியுமா? எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொள்வதோடுகூட, எல்லாவற்றையும் ஆலோசிக்கிற மதி என்று ஒன்று இருக்கிறதே, அந்த மதிதான் அம்பாள்.

ஃ ஃ ஃ

பாசம் என்பதுதான் அஞ்ஞானம். பாசத்தினுல் கட்டப்பட்டிருக்கிற நாம் பசு. ஆண்டவன் பதி; பாசத்தை அறுப்பவன்; அஞ்ஞானத்தை நிவர்த்தி செய்பவன் ஆண்டவன். அதனுல்தான் அவனுக்குப் பசுபதி என்று நாமம் ஏற்பட்டது. பாசத்தினுல் கட்டப்பட்டு இருக்கிறவரைக்கும் நமக்குப் பசு என்று பெயர். பாசத்தை அறுத்துவிட்டால் நாம் பதியோடு சேர்ந்துவிடுவோம். அம்பிகையினுடைய தியான மானது இந்தப் பாசத்தை நிவர்த்தி செய்து அவளுடைய சரணுரவிந்தத்தில் அணையும் பெரும் பேற்றைக்கொடுக்கும்.

ஃ ஃ ஃ

பூர்ணமான சரஸ்வதி கடாக்ஷத்தால் அறிவு, யதேஷ்டமான ஐசுவரியம், அபூர்வமான தேஜஸ், பரிபூர்ணமான ஞானம் எல்லாம் அம்பாளைத் தியானிப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கும். அதனுல் அஞ்ஞானம் நிவர்த்தியாகி, அகண்ட ஆனந்த ஸ்வரூபத்தை அநுபவிப்பார்கள்.

ஃ ஃ ஃ

நாம் ஒவ்வொரு நாளும் சாப்பிடவேண்டி இருக்கிறது. அதற்காகச் சம்பாதிக்க வேண்டி இருக்கிறது.

Koviloor Digital Library

இவையெல்லாம் முக்கியமான காரியங்களே என்று லும் அநாவசியமான காரியங்கள் எத்தனையோ செய் கிறோம். அவசியமான காரியங்களைக் காட்டிலும் அநாவசியமான காரியங்களையே அதிகமாக நினைக் கிறோம். இம்மாதிரி அநாவசியமான காரியங்களிலும் பேச்சிலும் ஈடுபடுகிற நேரத்தில் அம்பிகையை நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் நம்முடைய அஞ்ஞானம் நிவர்த்தியாகும்.

ஃ ஃ ஃ

அம்பாள் எப்போதும் ஞானப்பாலை நம் இருதயத்துக்குள் ஊட்டிக்கொண்டிருப்பாள். நாக்குக்கு இன்பம் ஊட்டுகிற பால் அல்ல அது; இருதயத்துக்கு ஆனந்தம் ஊட்டுகிற பால் அது. அந்தத் தாயார் கொடுக்கிற பால் ஞானப்பால்தான். அம்பிகையை ஸ்மரித்துக்கொண்டே இருந்தோ மானால் அவள் ஞானப்பாலை ஊட்டி; அஞ்ஞானத் தைப் போக்கி ஆத்மாவினுடைய பசியைத் தீர்த்து விடுவாள். வயிற்றுப்பசி மாத்திரம் அல்ல; ஆத்மா வின் பசியும் தீர்ந்துவிடும். அதனால் நல்ல குணங்கள் உண்டாகும். ரோகம் வராது. இப்போது ஞானம் இல்லாமல் மனம் அலைவதனால்தான் பல கெட்ட காரியங்களைச் செய்கிறோம். அதனால் ரோகம் வரு கிறது. மனக்கிலேசம், துக்கம் எல்லாம் உண்டா கின்றன. சாட்சாத் அம்பாளை நினைத்துக்கொண் டிருந்தால் ஞானப்பாலை ஊட்டி, நமக்குச் சதா ஆனந்தம்உண்டாகும்படியாகஅநுக்கிரகம்செய்வாள்.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

படைப்பு, காப்பு, அழிப்பு மூன்றுக்கும் ஆதார மாக இருப்பது ஒரு பராசக்தி. இம்மூன்றைக் கடந்த பின் நாலாவதாக உள்ள துரீயத்தையே 'சதுர்த்தம்' என்றும், 'சிவம்' என்றும், 'அத்வைதம்' என்றும், 'சாந்தம்' என்றும் மாண்டூக்ய உபநிஷத் சொல் கிறது. அதையே பிரம்மம் என்கிறோம். அதைத் தவிர இரண்டாவதாக வேறெதுவும் இல்லாததால் அது அத்வைதம் அப்போது அதற்கு நிறமும் இல்லை. சுத்தஸ்படிகமாக இருக்கிறது. ஸ்படிகமான இந்தச் சிவஸ்வரூபமேதான் செக்கச் சிவந்த காமேசுவரியாக காமாக்ஷியாகவும் இருக்கிறது.

ஏகமாக இருந்த ஒன்று பலவாகத் தோன்றுகிற சக்தியாகும்போது காமேசுவரியாகிறது. பலவாகத் தோன்றுவதோடு, அவற்றையெல்லாம் ரக்ஷிக்கிற பரம காருண்யமுள்ள மாதாவாகவும் அது இருக்கிறது பலவாகத் தோன்றுகிற ஜகத்தையே ஜீவர்கள் சத்தியமாக நினைத்து மயங்க வைக்கிற மாயையும் அதுதான். இந்த மாயையிலிருந்து ஜீவர்களை விடுவித்து ஏகமான அத்வைத ஸ்வரூபத்தில் கரைக் கிற ஞானாம்பிகையாகவும் அதுவே இருக்கிறது. அதன் மகிமை இப்படி நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியாதபடி பல தினுசாக இருக்கிறது.

ஃ ஃ ஃ

ஒன்று இருந்தால் மட்டும் பிரயோஜனமில்லை. தான் இருக்கிறோம் என்று அறிந்தால்தான் பிரயோ ஜன முண்டு. தான் உள்ளதாகவே உணராத ஒன்று

Koviloor Digital Library

இருந்தும் இல்லாதது மாதிரிதான். 'ஸத்'தாகிய பிரம்மத்திற்கு, தான் இருப்பதாக அறிவு இருப்பதால் தான் தன் சக்தியை இத்தனை தோற்றங்களாகக் காட்ட முடிகிறது. இப்படியாக 'ஸத்' தன்னைத் தானே அறிந்து கொள்வதைத் தான் 'சித்' என்கிறோம். ஞானம் என்றும் அறிவு என்றும் சொல்வது அதைத்தான்.

'ஸத்' என்பது ஈசுவரன்; 'சித்' என்பதே அம்பிகை. தன்னையே அறிந்து கொள்ளும் போது தான் ஆனந்தம் என்கிற உணர்வு உண்டாகிறது. ஈசுவரனும் அம்பாளும், காமேசுவரனும் காமாக்ஷியும் சேர்ந்து ஸ்த்–சித்–ஆனந்த பிரம்மமாக இருக்கிறார்கள்.

⁂ ⁂ ⁂

காம–அன்பு; அக்ஷி - கண்; அன்பு பொங்கும் கண்களை உடையவள் 'காமாக்ஷி' என்பதற்கு வேறு தத்வார்த்தங்களும் சொல்வதுண்டு. அது இருக்கட்டும். நேர் அர்த்தம், ''காமக் கண்ணி.'' காமக் கண்ணி என்ற இந்தக் காமாக்ஷி நாமம் தமிழில் தொன்று தொட்டு இருந்து வந்திருக்கிறது. சங்க காலப் பெண் புலவர் ஒருத்திக்குக் 'காமக் கண்ணியார் நப்பசலையார்' என்று பெயர். காமாக்ஷி வழிபாடு தமிழ் நாட்டில் ஆதி காலத்திலேயே இருந்ததால்தான் அந்தப் பெண்மணிக்கு இப்படிப் பெயர் வந்திருக்கிறது.

⁂ ⁂ ⁂

Koviloor Digital Library

ஜலத்துக்கு நிறைவு சமுத்திரம். டம்ளரில், செம்பில், குடத்தில், அண்டாவில், கிணற்றில், குளத்தில், நதியில் என்று ஒன்றை விட ஒன்று ஜாஸ்தியாக இருக்கிற ஜலம் கடைசியில் சமுத்திரம் என்று முடிகிறது. இப்படியே ஞானத்துக்கும், கிருபைக்கும் நிறைவான சமுத்திரம் பராசக்தி. நமக்குக் கொஞ்சம் அறிவு, கொஞ்சம் அன்பு இருக்கிறது. பிராணிகளுக்கு நம்மைவிடக் குறைவு, நம்மை விட ஜாஸ்தி அறிவுள்ள, ஜாஸ்தி கிருபா சக்தியுள்ள தேவ ஜாதிகள் இருக்கின்றன. நம்மிலேயே மஹான்களானவர்கள் மகாஞானிகளாக, பரம காருண்யத்தோடு இருக்கிறார்கள். இந்த ஞானம், கிருபை பூரணமாக நிறைந்த இடத்தைத் தான் ஸ்வாமி, பரமாத்மா, பராசக்தி என்று சொல்வது.

⁂ ⁂ ⁂

அத்வைதம் பரம ஸத்தியம். நாம் மனஸை நிறுத்திவிட்டு அந்த ஸத்தியத்தை அநுபவிக்க முடியுமானால் விசேஷம் தான். ஞான மார்க்கம் இதற்காக ஏற்பட்டதுதான். 'ஆனால் நம்மில் பெரும்பாலோருக்கு அதில் போக முடியவில்லையே! இதற்காக அழுது கொண்டேயிருக்க வேண்டியதுதானா?' என்று தோன்றியது. அப்புறம், 'அழ வேண்டாம். நம்மால் முடிந்த கர்மத்தையும் பக்தியையும் அழாமல் பண்ணிக் கொண்டிருந்தாலே போதும். ஸகலப் பிரபஞ்சங்களின் விவகாரங்களையும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிற பராசக்தியின் சித்தப்படிதான் நமக்கு அத்

Koviloor Digital Library

வைத ஸித்தி உள்பட எந்த லக்ஷ்யமும் ஸித்திக்கு மாதலால், நாம் இருக்கிற நிலையிலேயே நமக்கு ஒரு நிறையையும், இதற்கும் மேலே நிறைந்த நிறை வான அத்வைதத்தையும் கூட அந்தப் பராசக்தியின் அனுக்கிரஹத்தால் பெற்று விடலாம் என்ற தெளிவு உண்டாயிற்று. அதைத்தான் இங்கே சொன்னேன்.

ஃ ஃ ஃ

யாருமே இன்னொருவரிடம் தோற்றுப் போனால் அவமானம்தான் கொள்வார். ஆனால் இதற்கு ஒரு விதி விலக்கு உண்டு. சொந்தப் பிள்ளையிடம் தோற்றுப் போனால் மட்டும் அவமானத்துக்குப் பதில் பெருமையாகவே இருக்கும். 'புத்ராத் இச்சேத் பராஜயம்' என்று இதையே சொல்வார்கள். இதற்கு அனுசரணையாக, பரமேசுவரனும் கூடத் தன்னாலே யே வதைக்க முடியாத தாரகாதி அசுரர்களை, தன் குமாரனை சுப்ரம்மண்யன் சம்ஹாரம் செய்ததில் பெருமையே கொண்டார். இதற்கு முன்னால் தக்ஷிணா மூர்த்தியாக மூல குரு மூர்த்தியாக இருந்த அவரே சுப்ரம்மண்ய ஸ்வாமியிடம் பிரணவ உபதேசம் வாங்கிக் கொண்டு, தன்னைவிட ஒருபடி பிள்ளையை உயர்த்திக் காட்டிய பெருமை அடைந்தார். இப்படி யாக ஈசுவரன் ஞானம், வீரம் இரண்டிலும் தன்னை விடத் தானே அதிகப் பிரகாசமான ரூபமெடுத்துக் கொண்டு சுப்ரம்மண்யராக வந்ததற்குக் காரணம் அம்பாளின் சேர்க்கைதான். காமன் எரிந்த பின் அவள் கரும்பு வில்லும், மலர் அம்பும் தரித்துக் காமேசுவரியாகி, இவரைத் தன்னிடம் அன்பு கொள்ள வைத்ததுதான் இத்தனைக்கும் காரணம்.

Koviloor Digital Library

இந்தப் புராணக் கதைக்கு திருஷ்டாந்தமாகவே இன்றைக்கும் காஞ்சிபுரத்தில் ஏகாம்பரநாதர் ஆலயத்துக்கும், காமாக்ஷியம்மன் ஆலயத்துக்கும் நடுமத்தியில் குமரக் கோட்டம் என்கிற சுப்ரமண்யர் ஆலயம் இருக்கிறது. ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தத்தில் எப்படி ஈசுவரனுக்கும், உமாதேவிக்கும் நடுவில் ஸ்கந்தர் இருக்கிறாரோ, அப்படியே காஞ்சியில் காமாக்ஷியின் காம கோட்டம். அல்லது காமகோடிக்கும் ஏகாம்பரேசுவரரின் ஆலயமான ருத்ரகோடிக்கும் மத்தியில் குமரக் கோட்டம் இருக்கிறது.

ஃ ஃ ஃ

அம்பாளுடைய கண்களிலிருந்து பொங்குகிற கடாக்ஷம் ஸ்ரீ ஆசார்யாளிடம் பூரணமாகப் பொலிந்து கொண்டிருந்தபோது அவரது வாக்கிலிருந்து ஒரு சுலோகம் வந்தது. இதுவும் 'ஸௌந்தர்ய லஹரி'யில் இருக்கிறது, 'த்ருசா த்ராகீயஸ்யா தரதளித நீலோத்பல ருசா' என்ற சுலோகம். அவளுடைய கடாக்ஷம் இல்லாமல் இப்படிப்பட்ட அமிருதம் போன்ற சுலோகம் பிறக்க முடியாது.

ஆனால் இந்த சுலோகத்திலோ ஆசார்யாள் அம்பாளின் கடாக்ஷம் தமக்குள் கிட்ட வேண்டுமென்றே பிரார்த்திக்கிறார். 'தமக்குக் கிட்ட வேண்டும்' என்று மட்டுமில்லை, 'தமக்கும் கூடக் கிட்ட வேண்டும்' என்கிறார், பக்தியிலும் ஞானத்திலும் சிகரமாக இருந்தும் துளிக்கூட அகம்பாவமே இல்லாத நம் ஆசார்யாள்.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

''நீதான் பரமேசுவரனின் சரீரம்'' என்று ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்கள் அம்பிகையைப் பார்த்துச் சொல்கிறார். சரீரத்துக்குள் உயிர் இருக்கிறது. பல சரீரங்களுக்குள் பல உயிர்கள் இருக்கின்றன. இத்தனை உயிர்களுக்கெல்லாமும் உயிராக ஒரே மூல வஸ்துதான் இருக்கிறது. அந்த மூல வஸ்துவான பிரம்மம்தான் பரமேசுவரன் என்றால், அதன் இத்தனை தோற்றங்களுமே பராசக்தி!

இது அவ்வளவும் அதற்குச் சரீரமாகவும், அது இவற்றுக்கும் பிராணனாகவும் இருக்கிறது. பிரபஞ்சம், அதிலுள்ள ஜீவராசிகள் அவற்றின் மனசு, புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் எல்லாம் பரமேசுவரன் என்ற உயிருக்குச் சரீரம் மாதிரி. இது அத்தனையும் ஸாக்ஷாத் அம்பாள்தான்.

ஃ ஃ ஃ

உடலும் உயிரும் மாதிரி பிரம்மமும் பிரம்ம சக்தியும் பிரியாமல் இருக்கின்றன. உடலில் உள்ள எல்லா இடங்களிலும் உயிர் ஓடுகிற மாதிரி, பராசக்திக்குள் முழுக்க பிரம்ம தத்வமேதான் நிறைந்திருக்கிறது. அந்த பிரம்மத்துக்கே ஓர் உடம்பு கொடுத்துப் பரமேசுவரன் என்று வைத்தால், அந்த உடம்புக்குச் சாத்திய கவசமாக இருக்கிறவள் அம்பாள். கர்ண கவசம் மாதிரி, பிரிக்கவே முடியாத கவசம்.

ஃ ஃ ஃ

ஒன்று எங்கேயும் இருக்கிறது என்றால் அதற்குத் தனி உருவம் எப்படி இருக்கமுடியும்? காற்று அநேக

Koviloor Digital Library

மாக எங்கேயும் செல்ல முடிகிறது. அதற்கு ரூபம் இருக்கிறதா? அம்பாளோ அதைவிட சூக்ஷ்மம். காற்று இல்லாத சூனியத்தை (அதாவது Vacuum வெற்றிடம்)கூட உண்டாக்குகிறார்கள். ஆனால் அவள் இல்லாத இடம் இல்லை. மனசு, எண்ணம் இதற்குள்ளும் இருக்கிறாள். அப்படியானால் அவளுக்கு எப்படி உருவம் இருக்கமுடியும்?

ஆனால் இது நம் சாமானிய நிலையில் மனசுக்கு ஹிதமாக இல்லை. அவளிடமிருந்து நாம் வந்தோம் என்பதால், அவள் அம்மாவும் நாம் குழந்தைகளும் மாதிரி. அம்மா ஒருத்தி இருக்கிறாள் என்று குழந்தைக்குத் தெரிந்துவிட்டால் மட்டும் அது சந்தோஷப் படுமா? அவள் இருந்தால் மட்டும் போதாது, அவளைப் பார்க்கவேணும், பேசவேணும் என்று ஆசைப்படும். அவள் எல்லா ரூபமாகவும் இருக்கிறாள் என்று நம்மால் உணர முடியவில்லை. அருவமாகவே அவளைத் தியானிக்க நமக்குப் பக்குவம் போதவில்லை. இப்படிப்பட்ட நமக்காகவே, நாம் அன்பு செய்வதற்காகவே, அவள் இப்போது காருண்யமும் லாவண்யமும் ஒரு ரூபமாகித் திவ்விய மங்கள விக்கிரகமாக வருகிறாள்.

ஃ ஃ ஃ

"அம்மா, பரமேசுவரன் உன்னை விவாகம் செய்துகொண்டது என் வெற்றிதான். ஆனால் அவர் என்னைச் சாம்பலாகச் சுட்டெரித்ததுதான் லோகப் பிரசித்தமாயிருக்கிறதே ஒழிய, நான் அவரை ஜயித்தது எங்குமே பிரகடனமாகவில்லை.

Koviloor Digital Library

எல்லோருக்கும் மாதாவாக இருக்கிற நீதானம்மா இந்தக் குழந்தையிடமும் கருணை கொண்டு, என்னை ஜயசாலி என்று பிரகடனப்படுத்த வேண்டும்'' என்று காமாட்சியைப் பிரார்த்தித்தான் மன்மதன்.

∴ ∴ ∴

இதர க்ஷேத்திரங்களில் அம்பாள் சாந்நித்தியத்தை ஏற்படுத்திய காமாட்சி, மன்மதனின் வெற்றிக்குக் காஞ்சியில்மட்டும் சாசுவதமான அடையாளம் இருக்கவேண்டும் என்று கருணை கொண்டாள். அதனால் காஞ்சீபுரத்தில் மட்டும் எந்த சிவாலயத்திலும் அம்பாள் சந்நிதி இருக்கலாகாது என்றும், மன்மதன், சிவனை ஜயித்ததற்கு அடையாளமாகக் காஞ்சிக்கு 'சிவஜித்' க்ஷேத்திரம் என்று பெயர் வழங்கவேண்டும் என்றும் உத்தரவிட்டாள்.

இப்படிச் செய்தால், ''ஏன் இந்தக் காஞ்சி மண்டலத்தில் ஒரு சிவன் கோவிலில்கூட அம்பாள் சந்நிதி இல்லை? இதற்கு ஏன் சிவஜித் க்ஷேத்திரம் என்று பெயர் இருக்கிறது? என்று எல்லோரும் யோசிப்பார்கள் அல்லவா? அப்போது புராணத்தை, அல்லது புராணம் பார்த்தவர்களைக் கேட்பார்கள். உடனே இது மன்மதனுக்கு அம்பாள் தந்த வரப்பிரஸாதம் என்று பதில் தெரியும். அதாவது மன்மதன் பிரார்த்தித்தபடி அவனுடைய வெற்றி என்றென்றும் லோகத்தில் விளங்கும். இப்படித் தீர்மானம் பண்ணி, அபசாரம் பண்ணின மன்மதனுக்கும் அநுக்கிரகம் செய்தாள் அம்பாள்.

Koviloor Digital Library

இன்றைக்குக் கூட காஞ்சியில் எத்தனையோ சிவாலயங்கள் இருந்தும், காமாக்ஷி கோவிலைத் தவிர வேறு அம்பாள் சந்நிதியே கிடையாது.

ஃ ஃ ஃ

லோகத்தில் கணக்கு வழக்கே இல்லாமல் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. எனக்குத்தான் தெரியும், ஜனங்களுக்கு எத்தனை தினுசான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று.என்னிடம் வருபவர்களெல்லாம் ஏதாவது கஷ்டத்தைச் சொல்கிறார்கள். பூஜை, புரஸ்கரம், க்ஷேத்திராடனம், தீர்த்தாடனம் செய்கிறவர்களுக்கும் சொல்லி முடியாத கஷ்டங்கள் வருகின்றன.

இந்தச் சமயத்தில் சிலபேர் ரொம்பவும் மனசு வெதும்பி, ''ஐயோ! நான் இத்தனை பூஜை பண்ணினேனே! பக்தி வைத்தேனே! அம்பாள் எனக்குக் கஷ்டத்தையேதானே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்? கருணாமூர்த்தி, கருணாமூர்த்தி என்று அவளைச் சொல்கிறார்களே, என் விஷயத்தில் அவளுக்குக் கண் இல்லையே'' என்று துக்கப் படுகிறார்கள். அம்பாளிடம் கோபம்கூட அடைந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் என்னைக் கேட்டால் கஷ்டம் தருவதே அம்பாளின் கருணைதான். பார்க்கப் போனால் இதுதான் பெரிய கருணை என்று தோன்றுகிறது.

ஃ ஃ ஃ

நாம் இப்போது செய்கிற நல்லதை மட்டும் நினைத்துப் பார்த்து நமக்குக் கஷ்டம் வருவது

Koviloor Digital Library

நியாயமா என்று பிரலாபிக்கிறோம். தெய்வத்தை நொந்து கொள்கிறோம். ஆனால் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், நாம் ஒவ்வொருத்தரும் நல்லது மட்டும் தானா செய்திருக்கிறோம்? நம்மை நாமே அலசிப் பார்த்துக் கொண்டால் நாம் எத்தனை தப்புகள் பண்ணியிருக்கிறோம், காரியத்தில் செய்யா விட்டால் கூட மனசினால் எத்தனை மகாபாவங்கள் பண்ணியிருக்கிறோம் என்று தெரியும்.

இதெல்லாம் இப்போதைய, அதாவது இந்த ஜன்மத்து விஷயம். இதற்கு முன் ஜன்மங்களில் நாம் என்ன செய்தோம் என்று நமக்கே தெரியாது. இந்த விதையைப் போட்டால் இந்தப் பயிர் வரும் என்கிறது அம்பாள் போட்ட சட்டம். பூர்வ ஜன்மங்களில் வினையை விதைத்திருக்கிறோம். அதற்கு அவள் தருகிற பலனை, கஷ்டத்தை இப்போது அறுவடை செய்கிறோம்.

வாஸ்தவத்தில் நம் தோஷங்கள், பாவங்கள் நமக்குப் பூரணமாகத் தெரிந்து விட்டால், அம்பாள் நமக்குத் தருகிற இத்தனை இத்தனை கஷ்டமும் கூடப் போதாது என்றுதான் ஆகும். அப்போது நாமே பச்சாதாபப் படுவோம். 'இத்தனை கஷ்டத்துக் கிடையில் அவளை நினைத்துக் கதிமோக்ஷம் தேடிக் கொள்கிற வழி கொடுத்திருக்கிறாளே! அது அதிகப்படி கருணையல்லவா? நமக்கு லாயக்கு இல்லாவிட்டாலும் அவளாகப் பொழியும் கருணை அல்லவா? இதைப் புரிந்து கொண்டு சந்தோஷப் படாமல், அவளையே குறை சொல்வது எத்தனை அநியாயம்?

Koviloor Digital Library

ஏற்கனவே பண்ணின தப்பெல்லாம் போதாது என்று அவளையே குறை சொல்கிற இந்தப் பெரிய தப்பையும் பண்ணுகிறோமே' என்று உணருவோம்.

❀ ❀ ❀

நம்முடைய பழைய தப்புக்கு அவள் தண்டனை தருவது நமக்குக்கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதிலிருந்து விடுபட முடியவில்லை. நமக்கு அந்தச் சக்தியும் இல்லை. கட்டிப் போட்டு விட்டாள் என்று குற்றம் சொல்கிறோம். குழந்தை மண்ணைத் தின்னப் போகிற மாதிரி நாம் அதே பழைய தப்புக்களைப் பண்ணாமலிருப்பதற்காகத் தான் கஷ்டம் என்கிற கட்டை ஜகன் மாதா போட்டிருக்கிறாள். கஷ்டம் வந்தால், ''நாம் பூர்வத்தில் பண்ணின பாவத்தாலே இது வந்தது; ஆனபடியால் இந்த ஜன்மத்தில் தப்பு பண்ணினாலும் இது மாதிரியே கஷ்டங்கள் இனியும் வந்து கொண்டே இருக்கும்; அப்படித் தப்புப் பண்ணாமலிருக்கப் புத்தி தர வேண்டும் என்று அம்பாளைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டேயிருப்பது தான் நமக்கு விமோசனம்'' என்று தெளிய வேண்டும்.

❀ ❀ ❀

நாம் நல்லது என்று நினைக்கிற சௌக்கியங்களை அம்பாள் தருகிறபோது மட்டும் கருணை என்று நினைக்கிறோம். அவற்றைப் பெற நமக்கு யோக்கியதை இல்லாதபோதுகூட அவள் அநுக்கிரகிப்பதால் இதைக் காரணமில்லாத கருணை என்கிறார்கள். கஷ்டமோ ஒரு காரணத்துக்காக

Koviloor Digital Library

உண்டான கருணை. நாம் பூர்வத்தில் செய்த தப்பு அதற்குக் காரணம். இந்த மாதிரி இனிமேல் நாம் செய்யக்கூடாது என்று உணர்த்துவதற்காக, நம்மை நாமே நல்லவர்களாக்கிக் கொள்வதற்காகக் கஷ்டத்தைத் தருகிறாள்.

ஃ ஃ ஃ

நல்லது என்று நாம் நினைக்கிற சௌக்கியங்களால் பலவிதமான அனர்த்தங்களும் நமக்கே உண்டாகலாம். எனவே, நமக்கு சௌக்கியம் தந்து நல்லதைச் செய்கிற கருணையைவிட, நம்மையே நல்லவர்களாக்கிக் கொள்ளச் செய்வதைக் காரணமாகக் கொண்டு கஷ்டத்தைத் தரும் கருணைதான் விசேஷமானது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

காரணமில்லாமல் நல்லதைக் கொடுப்பது அவளுடைய ஸ்வபாவமான கருணை என்றால், நம்மைச் சோதித்துத்திருந்த வேண்டும் என்ற காரணத்தோடு அவள் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறாளே, இந்தக் காரணக் கருணை அதைவிட உயர்ந்தது என்று தோன்றுகிறது. நாம் கொஞ்சம் கொஞ்சம்தான் பார்க்கிறோம். இதற்கு முந்தியோ, பிந்தியோ நமக்குத் தெரியவில்லை. அதனால் இந்தச் சின்ன இடைவெளிக்குள் ஏற்படுகிற கஷ்டத்தைப் பார்த்து நமக்குக் கெடுதல் என்று நினைத்துவிடுகிறோம். முக்காலமும் தெரிந்து பார்த்தோமானால், அவள் நமக்குக்கொஞ்சம்கூடக் கெடுதலே செய்வதில்லை என்று புரியும்.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

முந்தி என்ன, பிந்தி என்ன என்று தெரியாமல் கஷ்டம் வருகிற சமயத்தை மட்டும் பார்க்கிறோம். அம்பாளுக்குக் கருணை இருந்தால் ஏன் கஷ்டம் வருகிறது என்று கேள்வி போடுகிறோம். முந்தி நாம் செய்த கர்மம், பிந்தி நமக்கு இந்தக் கஷ்டத்தாலேயே வரப்போகிற நன்மை இவை மட்டும் தெரிந்து விட்டால் நாம் இப்படிச் செய்ய மாட்டோம். அது தெரியாத படி மனிதனை வைத்திருக்கிறாள். அதுவும் அவள் விளையாட்டுத்தான்.

இதெல்லாம் தெரியாத போதே மநுஷ்யனுக்கு இத்தனை ஆணவம், அகங்காரம் இருக்கிற தென்றால் திரிகாலமும் தெரிந்தால் இவனுடைய அக்ரமத்துக்கு எல்லையே இல்லாமல் போய் விடும். இவன் அடங்கிக் கிடக்க வேண்டும் என்றே இப்படி வைத்திருக்கிறாள்.

ஃ ஃ ஃ

அம்பாள் நம்மைக் கஷ்டப் படுத்தி சந்தோஷப் படுபவள் அல்ல. இப்படி நாம் நினைக்கவே கூடாது. எல்லாக் காலத்திலும் நமக்குப் பந்துவாக, சகாயமாக இருப்பது தாயும் தந்தையுமாக, அம்மையப்பனாக இருக்கிற அவள்தான்.

ஃ ஃ ஃ

காமேசுவரி என்றும், காமாக்ஷி என்றும் பெயர் படைத்த பராசக்தியை மனமுருகிப் பிரார்த்தித்தால் அவள் நம் காமத்தை அடியோடு துவம்ஸம் செய்து விடுகிறாள். காமேசுவரிதான் பஸ்மமாகிவிட்ட காமனை மறுபடி உண்டாக்கினவள். அதன்பின் காம தகனம்

Koviloor Digital Library

செய்த பரமேஸ்வரனுக்குக் காமம் பொங்குகிற மாதிரி தன் கண்களில் பிரேமை பொங்கப் பார்த்தவள்தான் காமாக்ஷி.

இவளுடைய அனுக்ரகத்தால் நமக்குக் காம ஜெயம் ஏற்படும் என்றால் ஒன்றுக்கொன்று முரணாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் முரண் இல்லை. பரப் பிரம்மம் லோகப் பிரக்ஞையே இல்லாமல் இருந்து விட்டால், மாயா லோகத்தில் மாட்டிக்கொண் டிருக்கிற நாம் எப்படி விடுபடுவது? நம்மை விடுவிக்கவே அதற்குக் காருண்யம் உண்டாகிறது. இந்தக் கருணையைத்தான் பரமேசு வரனுக்கு உண்டான காமம் என்று சொல்கிறோம். இந்தக் கருணை உணர்வு அவருக்கப் பிறப்பதற்குக் காரணமாயிருந்த சக்தியையே ''காமாட்சி'' என்கி றோம். ஸமஸ்த ஜீவராசிகளும் க்ஷேமமாக இருக்க வேண்டும் என்ற காமம் தவிர, வேறு ஓர் ஆசையும் இல்லாத பரம அன்பு நிலை அது.

⁂ ⁂ ⁂

சமத்துவம் சமத்துவம் என்று இந்தக் காலத்தில் வாய்ப்பேச்சில் நிறையச் சொல்கிறோம். ஆனால் ஞானமில்லாமல், வெறும் பாலிடிக்ஸாகச் சொல் கிறோம். காரியத்தில் இது முக்கால்வாசி பொய் யாகவே இருக்கிறது. காமாட்சியின் கடாட்சம் பெற்றவனுக்கோ அத்வைத ஞானமே சித்தித்து விடுகிறது. அவனுக்குப் பார்ப்பதெல்லாம் ஒரே பரம்பொருள்தான். சத்தியமான சமதரிசனம் அவ

Koviloor Digital Library

னுக்குத்தான் இருக்கிறது. அவனுக்குக் காடும்வீடும் சமமாகிவிட்டது என்கிருர் மூகர்.

ஃ ஃ ஃ

நமக்கு இருக்கிற சக்தி எல்லாம் அவளுடையது தான். ஒரே அகண்ட பராசக்திதான் கண்டம் கண்டமாக, துண்டு துண்டாக ஆகி இத்தனை ஜீவராசிகளிடமும் துளித்துளி சக்தியை வெளிப்படுத்துகிறது நாம் சொந்த முறையில் எதையும் சாதித்ததாகப் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளவும், அகம்பாவம் கொள்ளவும் கொஞ்சம்கூட நியாயமே இல்லை. நாம் எதைச் செய்திருந்தாலும் எல்லாம் அவள் கொடுத்த சக்தியால்தான் நடக்கிறது. இதை உணர்ந்து அகம்பாவம் சிறிதும் இல்லாமல் அவளிடம் சரணுகதி செய்தால் ஒரே அம்மாவான அவள் இகத்திலும் பரத்திலும் பரமாநுக்கிரகம் செய்வாள்.

ஃ ஃ ஃ

எப்படி எதுவும் கேட்கத் தெரியாத குழந்தைக்கு வேண்டியதைத் தாய் தானே கவனித்துத் தருகிருளோ, அப்படியே ஜகன்மாதாவாகவும், கருணமூர்த்தியாகவும் உள்ள அம்மா, உண்மையான பக்தி வைத்தவர்கள் தன்னை எதுவும் கேட்காவிட்டாலும் கூட, தானுகவே அவர்களுக்கு இகலோகத்தில் வித்தை, செல்வம், தேக காந்தி முதலியவற்றைத் தந்து, பின்பு ஞானத்தில் பழுத்துப் பரமானந்தத்தைப் பெறும்படி அருள்புரிவாள்.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

அம்பாளின் பாதத்தில் பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் ஆகிய திரிமூர்த்திகளும் நமஸ்காரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறுர்கள். அதனுல் இவள் பாதத்தில் நாம் பண்ணுகிற அர்ச்சனை அவர் களுடைய சிரசுக்கும் பண்ணிய அர்ச்சனையாகிறது என்று ஆசார்யாள் சொல்கிறுர். அவளுடைய பாதத்தில் விஷ்ணு, பிரம்மா, இந்திரன் முதலானவர் களின் கிரீடத்தில் உள்ள ரத்தின மணிகளிலிருந்து எழுகிற ஒளி கற்பூர ஆரத்தி செய்வதுபோல் பிரகாசிக்கிறது என்கிறுர். இப்படி எல்லா தேவர் களும் அவள் பாதத்தில் கிடப்பதாகச் சொல்வதற்குத் தாத்பர்யம் ஒரு தேவதை உசத்தி, இன்னென்று தாழ்த்தி என்பதல்ல.

எல்லா சக்திகளும். மநுஷ்யர்களின் சக்தி, மிருகங்களின் சக்தி, தேவர்களின் சக்தி, இயற்கையில் காண்கின்ற பல சக்தி, இவை எல்லாமும் மூலமான ஒரு சக்தியின் திவலைகளே என்பதுதான் தாத்பரியம். இதைத்தான் ஸயன்சிலும் ஒரே 'எனர்ஜி' பலவிதமான அணுக்களாக, அலைகளாக ஆகயிருக்கிறது என்கிறுர்கள். அந்த மூல சக்தியை அன்போடு ஆராதித்தால் அதுவும் அன்போடு அநுக்கிரகம் செய்கிறது. மற்ற தனித்தனித் தேவதைகளுக்கு இருக்கிற சக்தி யெல்லாமும் இதனிடமிருந்து வந்ததுதான். எனவே அந்த சக்தியை அம்பாளாக ஆராதிக்கிறபோது எல்லா தேவதைகளின் அநுக்கிரகத்தையும் பெற்று விடலாம்.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

அம்பாளின் மகிமையை செளந்தர்ய லஹரியில் ஆசார்யாள் சொல்கிறுர். "அம்மா! ஒன்பது சுற்றுப் பிரகாரங்களை உடைய வாஸஸ்தானத்தில் உள்ளுக் குள்ளே அந்தப்புரத்தில் பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபமான பரமேசுவரனுடன் நீ சேர்ந்திருக்கிருய். அந்த அந்தப்புரத்துக்கு அருகில் வரவே எவருக்கும் யோக்கியதை இல்லை. வெளியிலே ஒன்பது சுற்றுக் களையும் தாண்டியிருக்கிற வாசலில்தான் மகா பெரிய இந்திராதி தேவர்களும் காத்துக்கிடக்கிருர்கள். அந்த வெளி வாசலில் காவல் செய்கிற அணிமா முதலிய ஸித்திகளே இந்திராதி தேவர்களுக்கு அஷ்ட மகா ஸித்திகளைக் கொடுத்துவிடுகிருர்கள்' என்கிருர்.

இந்த ஒன்பது கட்டு அரண்மனைதான் ஸ்ரீ சக்கரம் என்கிற அம்பாள் யந்திரம். ரூபமேயில்லாத பராசக்தி திவ்விய மங்கள ஸ்வரூபத்துடன் அவய வங்களோடு காமேசுவரியாக வந்த மாதிரி, இந்த யந்திர ரூபத்திலும் இருக்கிருள். பார்த்தால் ஏதோ கோடுகளும் கோணங்களுமாகத் தெரியும். ஆனுல் இது அம்பாள் உருவமே.

ஃ ஃ ஃ

சில சப்தங்களுக்குத் தெய்வீக சக்தி இருப்ப தால் அவற்றை மந்திரம் என்கிருேம். இப்படியே சில விதமான கோடுகள் கோணங்களைக் கொண்ட சித்திரங்களுக்கு தெய்வீகமான சக்தி உண்டு. இவற்றை யந்திரம் என்கிருேம்.

ஃ ஃ ஃ

Koviloor Digital Library

அம்பாளின் பல ரூபங்களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு மந்திரம் உண்டு. காமேசுவரி அல்லது காமாக்ஷி என்கிற லலிதையாக உள்ள போது அவளுடைய மந்திரம் 'ஸ்ரீவித்யா', யந்திரம் 'ஸ்ரீ சக்கரம், ஸ்ரீ சக்கரத்தில் ஆபரணங்கள் என்கிற ஒன்பது சுற்றுக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் நடு மையத்தில் திரிகோணத்தில் மத்ய ஸ்தானமாக உள்ள பிந்து என்கிற புள்ளி ஸாக்ஷாத் பராசக்தி. மற்ற ஆவரணங்கள் இதைச் சுற்றிச் சுற்றி உள்ள கோட்டைகள் மாதிரி.

ஃ ஃ ஃ

சிருஷ்டி முழுதும் பிறந்த மூல முக்கோணமான அந்தப் புரத்தில் பரப்பிரம்மமாகிற காமேசுவரனோடு சேர்ந்து காமேசுவரியாக இருக்கிருள் பராசக்தியான காமாக்ஷி. அவளே பூரண சக்தி. வெளியில் ஒன்பது ஆவரணங்களிலும் சுற்றிச் சுற்றிப் பல்வேறு தேவதைகள் இருக்கிருர்கள். இவர்களெல்லாம் பராசக்தியின் அம்சங்கள் இவர்களுக்கும் ஒவ்வொரு வித சக்தி உண்டு. எல்லாவற்றுக்கும் வெளியே உள்ள ஆவரணத்தில் அணிமா முதலிய எட்டு தேவதைகள் காவல் இருக்கிருர்கள். (தன் சரீரத்தை அணு மாதிரி சின்னதாக்கிக் கொள்கிற ஸித்தி 'அணிமா')

ஃ ஃ ஃ

அம்பாளுடைய சிரஸில் ஒரே கறுப்பாக இருக்கும் கேசங்களுக்கு மத்தியில் வெள்ளை வெளேர் என்று ஒரு கோடு போகிறதே, இது என்ன கோடு? ஓஹோ? அம்பாளுடைய முகத்தில் வதன ஸௌந்தர்யப்

Koviloor Digital Library

பிரவாஹம் இருக்கிறதே, அந்த லாவண்யப் பிரவாஹந்தான் இப்படி ஒரேயடியாக எதிர்த்துப் போகிறது போல் இருக்கிறது. வெள்ளம் அதிகமாக இருந்தால் எதிர்த்துப் போகும் அல்லவா? அப்படி அம்பாளுடைய வதன ஸௌந்தர்யப் பிரவாஹந்தான் இப்படி எதிர்த்துப் போகிறதோ என்று வெள்ளை வெளேர் என்று இருக்கும் வகிட்டைப் பார்த்துச் சொன்னார் ஆதிசங்கரர்.

ஃ ஃ ஃ

'உறியடி' என்று ஓர் உத்ஸவம் உண்டு. அப்போது சறுக்கு மரத்தில் பத்து இருபது பேர்கள் ஏறுகிறார்கள். எல்லாரும் ஏறிவிட முடியாது. ஒருவன் ஏறுகிறான், சறுக்கி விழுகிறான். பலர் ஏறி ஏறி விழுகிறார்கள். கடைசியில் ஒருவனாவது ஏறி விடுகிறான்.

அந்த ஒருவன் ஏறுவதற்கு இத்தனை பிரயாசை; பல பேர்கள் சறுக்கி விழவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி, நம்மில் ஒருவன் பூரணத்துவம் அடைந்து விட்டால் போதும். இத்தனை கோயில், இத்தனை மதம், பிரசாரம் எல்லாவற்றுக்கும் அது ஒன்றே லட்சியம். மனித ஜன்மா எடுப்பதன் பிரயோஜனமே அதுதான்.

ஃ ஃ ஃ

காயத்ரி, பஞ்சாட்சரம், அஷ்டாட்சரம் இப்படி அவரவர்கள் தங்கள் தங்களுக்கு உபதேசமான மந்திரத்தைத் தியானம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தால் இன்னொரு மதத்தைப் பற்றிய அவசியம் ஒன்றுமே

Koviloor Digital Library

கிடையாது. அதைப் பண்ணுமல் வெறும் பிரசாரம் பண்ணுவதால் வளர்க்க முடியாது. பல கோடி மக்களும் இப்படி ஈடுபட்டால் அதில் இரண்டொரு பேர் பூரணத்துவம் அடைவார்கள். எத்தனை ஆபத்துக் காலமாக இருந்தாலும் அவர்களால் நாம் க்ஷேமம் அடைவோம்; உலகம் க்ஷேமம் அடையும். மதமும் வளரும். இத்தனை பேரும் அம்பாளுடைய தியானத்தில் ஈடுபடுவது கடமை.

ஃ ஃ ஃ

பேசும்பொழுது என் நினைவையும் சுத்தப் படுத்திக்கொள்கிறேன். நினைக்கிறதைச் செயலாக்க வேண்டும் என்று அம்பாளைப் பிரார்த்திக்கிறேன். எப்போதெல்லாம் குறை தோன்றுகிறதோ அப்போது அம்பாளிடத்தில் முறையிட்டு அந்தக் குறை இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன். முதலில் நாம் தப்புப் பண்ணுமல் இருந்தால்போதும். அநுஷ்டானங்களை விடாமல் செய்து கொண்டு அவளுடைய சரணுரவிந்தங்களைத் தியானம் செய்து கொண்டிருந்தால் போதும். ஒருத்தருக்கும் கஷ்டம் வராது. இதற்கெல்லாம் விசை நம்மிடத்தில்தான் இருக்கிறது.

ஃ ஃ ஃ

தாபிஞ்சம் என்பது காயாம்பூ; நல்ல நீல வர்ணமாக இருக்கும். அந்தப் புஷ்பக் கொத்துப்போல அம்பாளுடைய தேக காந்தி நல்ல நீல வர்ணமாக இருக்கிறது என்கிருர் மூக கவி. காயம்பூ மாதிரியே நீலோத்பல புஷ்பத்தின் வர்ணமும் இருக்கும். காயாம்பூ, நீலோத்பலம் இவை இரண்டும் எந்த

Koviloor Digital Library

வர்ணமாக இருக்கின்றனவோ அந்த வர்ணமாக அம்பாளுடைய சரீரகாந்தி இருக்கிறது என்று ஸ்துதி சதகம் முழுவதும் சொல்கிறார்.

பந்துஜீவம் என்றால் செம்பருத்திப் பூ. செம் பருத்திப் பூவின் காந்தி எப்படி இருக்கிறதோ அப்படிச் சிவப்பாக அம்பாளுடைய தேக காந்தி இருக்கிறது என்று ஆர்யா சதகத்தில் சொல்கிறார். காச்மீரத்தில் குங்குமப்பூ உண்டாகிறது. அங்கே உண்டாகும்படியான குங்குமப் பூவைப்போல அம்பாளுடைய வர்ணம் இருக்கிறது என்கிறார். ஸ்துதி சதகத்தில் சொல்கிறபோது அம்பாளுடைய தேக காந்தி காயாம்பூ போலவும், கருநீலோத்பலம் போலவும் இருக்கிறதென்று சொல்கிறார். மற்றொன் றில் குங்குமப் பூவைப்போல இருக்கிறது என்கிறார். இது என்ன?

ஆசாரிய ஸ்வாமிகள் பண்ணியிருக்கும் ஸௌந் தர்ய லஹரியில் அம்பாளுடைய தேக காந்தியை வர்ணிக்கும்போது, அருணோதயப் பிரகாசம் எப்படி இருக்குமோ அப்படித் தேககாந்தி இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். அருணோதயப் பிரகாசம் நல்ல சிவப்பு. ஆர்யா சதகத்தில் காச்மீரத்துக் குங்குமப் பூ ஆகியவற்றைப் போன்ற வர்ணம் அம்பாளுடைய தேக காந்தி என்று சொல்வதற்கு ஏற்றபடி இருக் கிறது, இந்த வர்ணனை.

ஃ ஃ ஃ

அம்பாள் ரூபங்களிலே பிரஸித்தமாகக் காஞ்சி காமாட்சி, மதுரை மீனாட்சி, காசி விசாலாட்சி என்ற மூன்றைச் சொல்கிறோம்.

Koviloor Digital Library

"காமாக்ஷீ, காம தாயினீ" என்று ஸஹஸ்ர நாமத்தில் வருகிறது. ஸௌந்தர்ய லஹரியில் காமாட்சியின் பெயர் வராவிட்டாலும், அதில் த்யான ச்லோகம் மாதிரி அம்பாளை வர்ணிக்கிற, 'க்வணத் காஞ்சீ தாமா' என்ற ச்லோகத்தில் காமாட்சியின் ஸ்வரூபத்தைத்தான் தநுர், பாண, பாச, அங்குசங் களுடன் சதுர் புஜையாகக் காமாட்சி எப்படி இருக் கிருளோ அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தைத்தான் சொல்லியிருக்கிறது. பேர் சொல்லாவிட்டாலும் சிலேடையாக ஊரைச் சொன்ன மாதிரி, 'காஞ்சீ தாமா' என்று வருகிறது. 'காஞ்சீ தாமா' என்ருல் தங்க ஒட்டியாணம் என்று அர்த்தமாளுலும் காஞ்சீ புரத்தின் நினைவும் வருகிறது.

ஃ ஃ ஃ

லோகம் முழுவதற்கும், காலம் முழுவதற்கும் தாயாக இருந்து அநுக்கிரகம் செய்கிற பராசக்தியின் கடாக்ஷம் எப்படிப் பட்டவனையும் கைதூக்கி ரக்ஷிக்கும், அந்த அம்பிகையை நாம் அன்போடு தியானம் செய்ய வேண்டும். அக்ஷர மயமானவளை வாக்கால் துதிக்க வேண்டும். அம்மாவின் சரீரவாகு, மனப்பான்மை எல்லாம் குழந்தைக்கும் வருவது போல அம்பாளே நம் சரீரம், மனஸ் எல்லாமாகி யிருக்கிருள் என்ற உணர்ச்சியோடு, அவள் வேறு நாம் வேறு அல்ல என்ற அனன்ய பாவத்தோடு, அபேதமாக அம்பாளை உபாஸிக்க வேண்டும். அப்படி உபாஸித்துக் கொண்டேயிருந்தால் அவளைப் போலவே நாமும் அன்பே உருவமாகி, லோகம் முழு வதற்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கலாம்.

Koviloor Digital Library

அம்பாள் தியானத்தை விட நமக்கும், நம் மாதிரியே அவளை அம்மாவாகக் கொண்ட சகல லோகத்துக்கும் நிறைவான இன்பம் வேறில்லை. சகல லோகமும், சமஸ்த ஜீவராசிகளும் க்ஷேமமாக இருக்க அன்பே உருவான சாக்ஷாத் அம்பிகையை எப்போதும் ஆனந்தமாக நினைத்துக் கொண்டிருப்போம்.

ஃ ஃ ஃ

நாம் ஏதாவது கெடுதல் வந்தால் 'சிவ சிவா' என்கிறோம். கேட்கக் கூடாததைக் கேட்டால் 'சிவ சிவா' என்று காதைப் பொத்திக் கொள்கிறோம். மூகரோ, ரொம்பவும் நல்லதாக இருக்கிற ஓர் அதிசயத்தைப் பார்த்து, 'ஆஹா.... ஆஹா!' என்று சொல்வதற்குப் பதில் 'சிவ ....சிவ....' என்கிறார்.

சிவ சிவ பச்யந்தி ஸமம்
ஸ்ரீ காமாக்ஷி கடாக்ஷிதா : புருஷா:

"ஸ்ரீ காமாக்ஷியம்பாளின் கடாக்ஷத்தைப் பெற்றவர்கள் விஷயத்தில் எத்தனை அதிசயங்கள் நடந்து விடுகின்றன! சிவ...சிவ..." என்கிறார். என்ன அதிசயம் என்றால், "நமக்கு எல்லாம் வேறு வேறாகத் தெரிகிறபோது அவர்களுக்கு எல்லாம் சமமாகத் தெரிகிறதே!" என்று வியக்குகிறார்.

Koviloor Digital Library

கோவிலூர் ஆண்டவர்
A. No. 4893
வ1:33அடு
நூலகம், கோவிலூர்

Koviloor Digital Library

அம்மன் பதிப்பகம்
சென்னை